

Lucas

22 Tertutes celorum mouebuntur. et tunc videbunt filium hominis venientem. videte sicut nea. celum et terra transibunt. vocet cauere a crapula et ebrietate vigilare tecum.

Appropinquabat pascha et querabant principes sacerdotum eum interficere. satanas intravit in iudam et tradidit dominum. ubi pascha parari. dat discipulis corpus et sanguinem orat in monte. sudat sanguinem caput. suo auriculam amputata sanat. pertritus et negat christum. percutitur. blasphematur. illudetur. in concilium ducitur. interrogatur si sit christus tecum.

23 Dicit ad pylatum et accusat coram eo. dicunt comoivit propter te deces. pylatus mittit ad herodem ieiunum. ab herode spernit et remittitur ad pylatum. et facti sunt amici herodes et pylatus. barrabas dimittitur. iesus crucifixus. moritur et sepelitur.

24 Resurgit a mortuis. apparuit discipulis.

Explicit Registrum. Incipit prohemium beati luci in euangelio iuu.

25 Coniam quidem multi conati sunt ordinare narrationes que in nobis complete sunt rerum. si cut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt. et ministri fuerunt sermonis: vii sum est et mihi assedit oia a principio diligenter ex ordine tibi scribere optime theophile: ut cognoscas eorum verborum de quibus eruditus es veritatem.

Incipit euangelium secundum lucam. Capitulum. I

26 **Incipit in diebus herodis regis iudee sacerdos quemadmodum nomine charias de vice abia: et viror illius de filiis aaron et nomine eius elizabeth.**

Erat autem iustus alio anno dominum: antecedentes in oibz mandatis et iustificati oibz domini sine qua rela. Et non erat illius filius. eo quod esset elizabeth sterilis. et ambo processissent in diebus suis. Factum est autem cum sacerdotio fungentur charias in ordine vicis sue anno

deum: secundum suetudinem sacerdotij sorte egredi ut incensum poneret ingressus in templum domini. Et oīs multitudo populi erat orationis hora incensi. Apparuit autem illi angelus dominus stans a dextera altaris incensi. Ecce gacharias turbatus est videns. et timor irruit super eum. Ait autem ad illum angelus Ne timeas gacharias: quoniam exaudita est precatio tua. Et viror tua elizabeth pariet ubi filium: et vocabis nomen eius iohannes: et erit gaudium tibi et exultatio: et multi in nativitate eius gaudebunt. Erit enim magnus coram domino: et vincitur non habebit. Et spūlante replebit adhuc ex parte multis sue: et multos filios israel convertet ad dominum deum ipsorum. Et ipse procedet ante illum in spū et virtute saepe ut convertat corda patrum in filios. et incredulos ad prudentiam iustorum: parare domino pībē pfectā. Et dixit gacharias ad angelum. Unde hoc sciam: Ego enim sum senex: et viror mea processit in diebus suis. Et respondens angelus dixit ei: Ego sum gabriel qui anno annō deum missus sum loqui ad te: et hec tibi euāgeliicare. Et ecce eris tacens et non poteris loqui usque in die quod hec facies pro eo quod non credidisti verbis meis. quod impiebūt in tempore suo. Et erat plebs expectans gachariam et mirabantur quod tardaret ipse in templo. Egressus autem non poterat loqui ad illos. Et cognoverunt quod visione vidisset in templo. Et ipse erat innuens illis: et permanens mutus. Et factum est ut impletum sunt dies officij eius: abiit in domum suam. Post hos autem dies processit elizabeth viror eius. et occultabat se mensibus quinqūa diebus: Quia sic fecit mihi dominus in diebus quibus respergit auferre opprobrium meum inter homines. In mense autem sexto missus est angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee cui nomine naçareth ad virginem sponsatam viro cui nomine erat ioseph de domo dauid et nomen virginis maria. Et ingressus angelus ad eam dixit: Ave gratia plena domini tecum: benedic tu in mulieribus. Que cum audisset turbata est in mente eius: et cogitabat quid esset ista salutatio. Et ait angelus ei: Ne timeas mas

B

Ecclesiasticus. 18.
Judicium. 13.

C

Judith. 13.
Judicium. 6.

L 7

1.7.

ichee.4.

D

1.6.

E

F

ria: inuenisti eñm gratiā apud teū. Ecce concipes in vtero 7 paries filiū. 7 vocabis nomē eius ielum. Hic erit magnus 7 filius altissimi vocabit. Et dabit illi dñs deus sedē dauid p̄tis eius 7 regnabit in domo iacob in eternū: 7 regni eius non erit finis. Dixit autē maria ad angelum Quō fieri istud: qm̄ virum nō cognosco. Et r̄ndens angelus dixit ei. Sp̄ssans ecus supueniet in te 7 vtus altissimi ob umbrabit tibi. Ideoq; 7 qd̄ nasceret ex te sc̄m̄ vocabit filius dei. Et ecce elisabeth cognata tua 7 ipsa p̄cepit filium in senectute sua. Et hic mensis est sextus illi. qd̄ vocat sterili: qz nō erit impossible apd̄ deū om̄e verbū. Dixit autē maria: Ecce ancilla dñi fiat mihi fm̄ verbū tuū. Et discessit ab illa angelus. Exurgens autē maria in dieb̄ illis abiit in montana cū festinatione in civitate iuda. 7 intravit in domū q̄charie et salutavit elisabeth. Et factū est vt audiuit salutationē marie elisabeth exultauit infans in vtero ei. Et repleta est sp̄s sancto elisabet 7 exclamauit voce magna et dixit: Benedicta tu inter mulieres: 7 benedictus fructus ventris tui. Et vñ hoc mihi vt veniat mat̄ dñi mei ad me. Ecce eñm̄ vt facta est vox salutatiois tue in aurib̄ meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata que credidisti: qm̄ pficiens ea qd̄ dicta sunt tibi a dño. Et ait maria: Magnificat anima mea dñm: 7 exultauit sp̄s meus in deo salutari meo: qz resperxit hūilitatē ancille sue. Ecce eñm̄ ex b̄ beatam me dicit omnes generationes: qz fecit mihi magna qd̄ potens est. 7 sanctū nomē eius. Et misericordia eius in p̄genie 7 p̄genies: timentib̄ ei. Fecit potentiam in brachio suo: disp̄lit sup̄lus mēte cordis sui. Depositus potētes de sede 7 exaltauit humiles. Elurientes impletuit bonis. 7 disuites dimisit inanis. Suscepit isrl̄ puerū suū memorari mie sue: sicut locutus est a p̄p̄t̄ n̄os abraā 7 semini eius in secula. Mansit autē maria cū illa q̄li mēsib̄ tribus. 7 reuersa est in domū suam. Elisabeth autē impletū est t̄p̄ pariēdi 7

pepit filiū. Et audierūt vicini 7 cognati eius. qz magnificauit dñs m̄iam suam cū illa: 7 p̄gratulabānt̄ ei. Et factum est in die octauo venerūt circūcidere puerū 7 vocabat eñm̄ noīe patris sui q̄chariam. Et r̄ndens m̄i eius dixit: Nequaq; sed vocabit iohes. Et dixerūt ad illa. Quia nemo es in cognitione tua qd̄ vocet hoc noīe. Innuebat autē p̄p̄t̄ eius: quē vellet vocari eñm̄. Et postulās pugillarē scriptis dicens: iohanes est nomen eius. Et m̄i rati sunt vniuersi. Aptum est autē illico os eius 7 lingua eius. 7 loq̄bat b̄ndicēs deū. Et factus ē timor sup̄ oēs vicinos eoz: 7 sup̄ oia montana iudee diuulgabānt̄ oia v̄ba hec: 7 posuerūt oēs qd̄ audi erant in corde suo dicentes. Qui putas puer iste erit: Ecce manus dñi erat cū illlo. Et q̄charias p̄t̄ eius repletus est spiritu sancto: 7 p̄phauit dicens. H̄is dictus dñs deus israel: quia visitauit 7 fecit redēptionem plebis suc. Et erexit cornu salutis nob̄ in domo dauid pueri sui. sicut locutus ē p̄ os sc̄tōz qd̄ a leculo sunt p̄phaz ei: saluū ex inimicis n̄is: et de manu oīm̄ qd̄ oderūt nos: ad faciendā m̄iam cū p̄t̄ib̄ n̄is 7 m̄emorari testamen ti sui sancti: iusurandum qd̄ iurauit ad abraam p̄t̄em n̄m̄ datuz le nobis: vt si ne timore de manu inimicorum n̄oꝝ liberas. Suiamus illi: in sanctitate 7 iusticia corā ipso oīb̄ dieb̄ n̄is. Et tu puer p̄p̄x̄ta altissimi vocaber. Preibis eñm̄ aī faciē dñi parare vias ei: ad vāndā sc̄iaz salutis plebi eius in remissionem p̄t̄ōz eoz: p̄ vilcera mie dei n̄i in q̄b̄ visitauit nos oriens ex alto: illūinare his qd̄ in tenebris 7 in vmbra mortis sedent: ad dirigēdos pedes n̄os in viā pacis. Miser autē crescebat 7 p̄fortabāt sp̄u 7 erat in desertis v̄sq; in diē oīfionis sue ad isrl̄.

Actū est autē in dieb̄ illis. II

f exiit edictum a cesare augusto: vt describeret vniuersus orbis. Hec descriptio prima facta est a preside syrie cirino. Et ibat oēs vt p̄fiterent̄ sanguini in suā ciuitatē. Ascēdit autē 7 ioseph a galylea de ciuitate nazareth in iudeaz

G
Hiere.1.
Act.ii.c

i. Mach. 91

Olat.ii.c.

i. Regū.2.

A

Lucas

ciuitate dauid q̄ vocat̄ bethleē. eo q̄ esset
 de domo & familia dauid: vt p̄ficeret cū
 maria desponsata sibi yxore pregnante.
 Factum est aut̄ cum essent ibi. impleti
 sunt dies vt pareret. Et pepit filiū suū
 primogenitū & pannis eū inuoluit. & re
 clinauit eū in presepio qz nō erat ei loc
 in diuersorio. Et pastores erāt in regio
 ne eadē vigilates & custodientes. vigili
 as noctis sup gregē suū. Et ecce ange
 lis dñi stetit iuxta illos. et claritas dei
 circuifusit illos: & timuerūt timore ma
 gno. Et dixit illis angelus. Mōlē time
 re. Ecce em̄ euangelīcō vobis gaudium
 magnū qd̄ erit oī p̄plo: qz natus est vob
 hodie saluator q̄ elī xp̄s dñs in ciuitate
 dauid. Et hoc vobis signū. Inuenietis
 infantē pannis inuolutū & positū in p̄se
 pio. Et subito facta est cū angelo multi
 tudo militie celestis: laudantū teum &
 dicentū: Gloria in altissimis deo. & in
 terra pax vobī bone voluntatis. Et factū
 est vt discesserūt ab eis angeli in celum.
 pastores loquebānt ad inuicem. Tran
 seamus vscq̄ bethleem: & videamus hoc
 verbum quod factum est. qd̄ fecit dñs &
 ostendit nobis. Et venerūt festinantes
 & inuenierūt mariam & ioseph. & infancē
 positiū in presepio. Videntes autem co
 gnouerūt de recto. qd̄ dictū erat illis de
 puero b̄. Et oēs q̄ audierāt mirati sunt
 & de his q̄ dicta erāt a pastorib̄ ad ipsos
 Maria aut̄ seruabat oīa verba hec: con
 ferens in corde suo. Et reuersi sunt pa
 stores glorificantes & laudantes teū in
 oīb̄ q̄ audierāt & viderāt: sicut dictum
 est ad illos. Et postq̄ consummati sunt
 dies octo: vt circūcideref puer: vocatū
 est nomen eius iesus. Qd̄ vocatū est ab
 angelo priusq̄ in vtero cōcipit. Et post
 q̄ impleti sunt dies purgationis ei⁹ fm̄
 legē moysi tulerūt illuz in hierlm. vt si
 sterēt eū dño sicut scriptū ē in lege dñi
 Quia oē masculinū adapiens vulnus
 sanctū dño vocabit. Et vt darent hosti
 am fm̄ q̄ dictuz est in lege dñi: par tur
 curum aut duos pullos columbarū. Et
 ecce hō erat in hierlm cui nomē symed

Et hō iste iustus & timoratus expectās
 p̄solationē isrl: & sp̄uſſūs erat in eo. Et
 responsum accepat a sp̄uſanctō. nō viſu
 rū se morte: niſi prius videret xp̄m dñi
 Et venit in sp̄u in templū. Et cū indu
 cerēt puer ielum pentes ei⁹. vt facerent
 fm̄ p̄suetudinē legis p̄ eo. & ipse accepit
 eū in vlnas suas. & benedixit teū & dñs:
 Nūc dimittis seruū tuū dñs fm̄ verbū
 tuū in pace: qz viderūt oculi mei saluta
 re tuū. quod parasti ante faciem om̄m po
 puloz: lumen ad reuelationē gentiū: et
 gliam plebis tue isrl. Et erat p̄ eius et
 mē eius mirātes sup his q̄ dicebāt de
 illo. Et benedixit illis symeon. & dixit ad
 mariā matrē eius. Ecce positus est hic
 in ruinā & in resurrectōz multoz in isrl
 & in signū cui ḥdiceſ. Et tuā ipſi⁹ aliam
 p̄ſasibit gladitis vt reuelent ex multis
 cordib̄ cogitationes. Et erat anna p̄ples
 tissa filia phanuel de tribu aſer: hec p̄ces
 serat in diebus multis. et vixerat cuni
 viro suo annis septē a virginitate sua.
 Et hec vidua vſcq̄ ad annos octoginta
 q̄tuor q̄ nō discedebant de tēplo: eiunij
 & obsecratōb̄ seruiens nocte ac die. Et
 hec ipsa hora supueniens p̄ſitebat dño &
 loquebāt de illo oīb̄ qui expectabant re
 demptionē israel. Et vt p̄ſecerūt om̄ia
 fm̄ legē dñi: reuersi sunt in galyleā in ci
 uitatē suam naçareth. Puer aut̄ crēce
 bat & p̄ſorabāt plenus sapia. & gratia t̄ i
 erat in illo. Et ibant pentes eius p̄ oēs
 annos in hierlm in die solēni pasce. Et
 cū factus esset annoz duodecim: ascen
 dentib̄ illis in hierosolymā fm̄ p̄suetu
 dinē diei festi. Summatisq̄ diebus cuž
 redirent. remansit puer ielus in hierlm
 & nō cognouerūt parētes eius. Estimā
 tes aut̄ illum esse in comitatu: venerūt
 iter diei & requirebāt eū inter cognatos
 & notos. Et nō inueniētes regressi sūt
 in hierlm: requirentes eum. Et faciūt
 est post tridiuū inuenierūt illum in tem
 plo sedente in medio doctoz. audienteſ
 illos & interrogante eos. Stupebāt aut̄
 om̄is qui eū audiebant sup prudentia &
 rūmis eius. Et videntes ammirati sunt

L. in

Wat.2.b

B

Act.12.1

Act.9.4

Eph.2.5

C

Gen.1.7.
Hiere.4.
Leuit.12.

D
Exo.34.
Deut.15.
Leuit.5.7.12.

Act.10.c

Sophonie.i
zach.14:

J.18.b. Esa.2
Act.3.2

Wat.7.8.
Wat.1.5

E

Et dixit mater eius ad illū. Fili qd fecisti nobis sic. Ecce pater tuus et ego dolentes querebamus te. Et ait ad illos. Quid est qd me querbatis. Nesciebat qd in his qd patris mei sunt oportet me esse. Et ipsi nō intellexerūt verbū qd locutus est aī eos. Et descendit cū eis. et venit nazareth: et erat subditus illis. Et mē ei peruerabat oīa verba hēc in corde suo. Et iesus p̄ficiēbat sapientia et erate et gratia apud tēn et hoīes.

III

Anno autem quintodecimo imperij tiberij cesar: p̄curāte pontio p̄yato iudeā: tetrarcha autem galilee herode, phylippo autem fratre ei⁹ tetrarcha iurē et traconitidis regionis et lysania abiline tetrarcha. sub principibus sacerdotū anna et caypha: factū est verbū dñi iupiōlēm c̄charie filium in deserto. Et venit in oēm regionem iordanis p̄dicans baptismū penitētie in remissione peccatorū sicut scriptum est in libro simonū elaye p̄plete. Vox clamantis in deserto parate viam dñi: rectas facite semitas eius. Dis vallis implebit. et oīs mons et collis hūiliabit. Et erunt praua in directa et aspa in vias planas. et videbit oīs caro salutare dei. Dicebat ergo ad turbas qd exebant ut bapticarent ab ipso. Genimina viperaz: qui ostenderet vobis fugere a ventura ira. Facite ergo fructus dignos pnie, et ne ceperitis dicere patrē habemus abraam. Dico em̄ vobis qd potes est deus de lapidib⁹ istis sustinare filios abrae. Nam em̄ securis ad radicē arboris posita est. Dis ergo arbor nō facies fructū bonū excidef et in ignez mitte. Et interrogabat eū turbe dicentes. Quid ergo faciemus? R̄sidens autem dicebat illis. Qui habet duas tunicas det nō hñi. et qui habet escas sile faciat. Elenerūt autem et publicani ut bapticaretur: et dixerūt ad illū. Oīgē qd faciemus. Ac ille dixit ad eos. Nihil amplius qd constitutū est vobis faciat: Interrogabant autem eū et milites dicentes. Quid faciemus et noe? Et ait illis. Neminem p̄cutiatis neqz calūniam faciat, et cons-

tenti estote stipendijs vestris. Estimāte autē p̄plo et cogitantib⁹ omib⁹ in cordib⁹ suis te iobis. ne torte ipse esset xpus respondit iohannes dicens omnib⁹. Ego qdem aqua baptizo vos: veniet autem fortior: cuius nō sum dignus soluere corrigā calciamentoꝝ ei⁹: ipse vos bapticabit in sp̄sancto et igni. Cuius venulab⁹ in manu eius et purgabit aream suā: et congregabit triticū in horreū suum: paleas autē cōburet igni inextinguibili. Multa qdem et alia exhortāt euāgelicabat p̄plo. Herodes autem tetrarcha cū corripet ab illo de herodiade uxore fratris sui. et de oīb⁹ malis qd fecit herodes: adiecit et hoc sup̄ oīa. et inclusit iohannē in carcerem. Factū est autē cū bapticaret oīs p̄plūs et iesu bapticato et orante. aptū est celū et descendit spiritus sanctus corporali specie sic colubā in ipm. et vox de celo facta ē: Tu es filius meus dilectus. in te cōplacuit mihi. Et ipse ielus erat incipies qd si an̄no triginta vī putabat filius ioleph. qd fuit leui. qd fuit mathat. qd fuit leui. qd fuit melchi. qui fuit iāne. qui fuit ioseph. qd fuit mathat. qd fuit amos. qui fuit naūm. qui fuit iexti. qui fuit nage. qui fuit maath. qui fuit mathathie. qd fuit semei qui fuit ioseph. qui fuit iuda. qui fuit iohanna. qui fuit resa. qui fuit cōrobabel. qd fuit salathiel. qui fuit neri. qd fuit melchi. qui fuit addi. qd fuit tholan. qd fuit helmadan. qd fuit her. qd fuit ielu. qd fuit heliēcer. qd fuit ioram. qd fuit mathat. qui fuit leui. qui fuit lymeon. qd fuit iuda. qd fuit ioseph. qd fuit iona. qd fuit heliachim. qui fuit melcha. qui fuit mēna. qui fuit mathatha. qui fuit mathā. qui fuit dauid. qui fuit iesse. qd fuit obeth. qui fuit leō. qui fuit salmō: qd fuit naason. qd fuit amanadab. qd fuit arā. qd fuit esrom. qui fuit phores. qui fuit iude. qd fuit iacob. qd fuit ysaac. qd fuit abrae. qui fuit thare. qd fuit nachor. qui fuit saruch. qui fuit ragau. qui fuit phalech. qui fuit heber. qui fuit sale. qui fuit chaynā. qui fuit arpharat. qui fuit sem. qd fuit noe. qui fuit lamech. qui fuit mathusale. qui fuit enoch. qui

Begū. 23

at.3.2
ar.1.2
b.3.e
i.4.0.
at.3.2
ar.1.2
b.1.c

Bat.3.2.7.3.5.

Cat.3.2.7.7.0

LUCAS

fuit iareth. q̄ fuit malalehel. q̄ fuit chaynan. qui fuit enos. qui fuit sech. qui fuit adam. qui fuit dei.

A

Mat. 4.4.
Mat. 1.b.
Mat. 4.9.
Ero. 34.
Deut. 8

III
E^sus aut̄ plenus spūctō egressus ē a iordanē. et agebat in spū in deserto dieb̄ q̄draginta: et tē tabat a dyabolo. Et nihil māducauit in diebus illis. et psummati illis esurijt. Dicit aut̄ illi dyabolo. Si filius dei es dic lapidi huic y^t panis fiat. Et r̄sedit ad illum iesus. Scriptū est: q̄ nō in pane solo viuit hō. sed in oī y^relo dei. Et duxit illum dyabolus et osidit illi oīa regna orbis terre in momento tpi: et ait illi: Tibi davo potestatem hanc vniuersam et gliam illoꝝ: q̄ mihi tradita sunt: et cui volo do illa. Tu ergo p̄cidēs si adoraueris eoram me: erūt tua oīa. Et r̄ndens iesus dixit illi: Scriptū est: Dñm deuz tuū adorabis et illi soli seruies. Et duxit illi in hierl'm et statuit eū sup pinnā tēpli: et dixit illi: Si filius dei es mitte te hinc deorsum. Scriptū est em̄ q̄ angeles suis mandauit te: et p̄seruet te: et q̄ in manib̄ collēt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Et r̄ndens iesus ait illi. Dictū est: Non tentabis dñm deuz tuū. Et cōsummata oī tentatione dyabolus recessit ab illo vsc̄ ad tēpus. Et egressus est iesus in virtute spū in galyleā. et fama exiit p̄ vniuersam regionē de illo. Et ipse docebat in synagogis eoz et magnificabat ab oīb̄. Et venit naçarēth vbi erat nutritus. et intrauit sūm cōfuetudinē suam die sabbati in synagogā et surrexit legere. Et traditus est illi liber esaye p̄phete. Et vt reuolut libꝝ inuenit locuz vbi scriptū erat: Spū dñi sup me. ppter qđ vñxit me: euangelica/ re paupb̄ misit mesanare p̄tritos corde. pdicare captiuis remissionem. et cēcīs visum dimittere p̄fractos in remissione. pdicare annū dñi acceptū. et diē retributio[n]is. Et cū plicuisse librum redidit ministro et sedidit. Et oīm in synago[ga] oculi erāt intēdentes in eū. Lepit au[re]tē dicere ad illos: q̄z hodie impleta ē hec scriptura quribꝝ v̄tis. Et om̄is testimo-

B

Deut. 6.1.10
Apoc. 13.c. Mat. 4.c. Mat. 1.b

Mat. 4.b
p̄.90.

Deut. 6.

Mat. 4.g.
Mat. 3.b.
Joh. 6.a.
Mat. 3.g.

Esaye. 61.

D
Mat. 13.g. Mat. 6.a. Joh. 4.f.

nū illi dabat. et mirabantur in verbis ḡre que pcedebant de ore ipius et dicebant Mōne hic est filius ioseph: Et ait illis. Utiq̄ dicetis mihi hanc similitudinez Oedice cura terpm. Quāta audiuim̄ facta in capharnaū: fac et hic in p̄ia tua.

Mat. 13.3
Mat. 6.a.
Joh. 6.e

Ait aut̄ Amen dico vobis: q̄z nemo pro p̄feta acceptus est in p̄ia sua. In veritate dico vobis: multe vidue erant in diebus helye in israel qñ clausum est celum annis tribi et mēsibꝝ sex. cū facta esset tamēs magna in oī terra: et ad nullā illatū missus est helyas: nisi in sarepta ydomie ad mulierē viduā. Et mlti leprosi erāt in israel sub heliseo p̄phete: et nemo eorum mūdatus est nisi naaman syrus. Et res pleti sunt oēs in sinagoga ira hec audiētes. Et surrexerūt et elecerūt illū extra ciuitatē. et duxerūt illū vsc̄ ad supclū mōtia. sup quē ciuitas illoꝝ erat edificata: vt p̄cipitarēt eū. Ipse aut̄ trāiens per mediū illoꝝ ibat. Et descēdit in capharnaū ciuitatē galylee: ibiq̄ docebat illos sabbatis. Et stupebant in doctrina eius: q̄z in p̄tāte erat sermo ipius. Et in synagoga erat in domo hñs demoniū īmūdū: et exclamauit voce magna dices: Si ne: qđ nobis: et tibi ielu naçarene. Cenisti p̄dere nos. Scio te q̄ hi sanctus dei. Et increpauit illū iesus dices: Obmutelce et exi ab eo. Et cum piecisset illud demoniū in mediū, exit ab illo: nihilq̄ illū nocuit. Et factus est pavor in oīb̄: et colloquebant ad inuicē dicentes. Qđ est hoc verbū: q̄z in p̄tāte et virtute impe rat immūdis spiritibꝝ et exēunt. Et diuulgabat fama de illo in oēm locū regio[n]is. Surgēs aut̄ iesus de synagoga in trouuit in domū symonis. Socrus aut̄ Mat. 1.e symonis tenebat magnis febribꝝ: et rogauerūt illum p̄ ea. Et stans super illeꝝ impauit febri et dimisit illam: et cōtinuo surgens ministrabat illis. Cum aut̄ sol Mat. 1.e occidisset oēs q̄ hēbant infirmos varijs languoribꝝ: ducebāt illos ad eū: At ille singulis manus imponēs curabat eos. Eriebant aut̄ demonia a multis clamā Mat. 3.c tia et dicentia q̄z tu es filius dei. Et in-

Mat. 13.g. 6.a. Joh. 4.f.
3. Regū. 17.
Mat. 13.D

4. Regū. 5.

Joh. 10.g
Mat. 1.D
5.2.g. Mat.
Mat. 1.D.7.
Mat. 1.D.

F

G

Mat. 1.e
Mat. 3.c

LUCA 3

crepans non sinebat ea loq: qz sciebant ipm esse christum. Facta aut die egressus ibat in desertū locū: et turbe requirebant eū tñnerūt vsc ad ipm. et tñinerabant illū ne discederet ab eis. Quibz ille ait: Qz alijs ciuitatibz optet me euā gelicare regnū dei: qz ideo missus sum. Et erat pdicans in sinagogis galylee.

A
Mat.4.5.

f turbe irruerent in eū vt audiret verbū dei: et ipse stabat secus stagnū geneçareth. Et vidit duas naues itantes secus stagnū: pescatores aut de scenderant et lauabant retia. Ascendens aut in vnā nauim q erat symonis. rogas uit eū a terra reducere pulillū. Et sedes docebat de nauicula turbas. Et cessauit aut loqui. dixit ad symonē: Dic in altū et latate retia vīa in capturā. Et rñdens symon dixit illi: Preceptor p totā noctē lavorantes nihil cepimus: un verbo autē tuo laxalo rete. Et cum hoc fecissent. cō cluserunt pisciū multitudinē copiosam. Rumpēbas aut rete eoz. Et annuerūt socijs q erant in alia nauī: vt venirent et adiuuarent eos. Et venerūt et impleuerūt ambas nauiculas. ita vt pene mer gerent. Quod cūviderer symon petrus procidit ad genua ielu dicens. Exia me domine: quia homo peccator sum. Stupor est m̄ circūdecerat eum et omnes qui cum illo erant: in captura pisciū quam ceperant. Similiter autē iacobum et iohannem filios gebedei qui erant socij symonis. Et ait ad symonē ielu. Noli timere ex hoc iam hoies eris capiens. Et subductis ad terram nauibz. relictis oīibus secuti sunt eum. Et factum est cuj esset in vnā ciuitatuz. et ecce vir plenus lepra videns ielu et pcedens in faciem suā: rogauit eū dicens. Domine si vis potes me mūdare. Et extendens manū tetigit eū dicens. Colo mūdare. Et pfectim le pra discessit ab illo. Et ipse pcepit illi vt nemini diceret: sed vade ostēde te sacer doni: et offer p emūdatione tua sicut pcepit moyses in testimoniu illis. Perambulabat aut magis sermo de illo: et cons-

Job.2.1.
B

Mat.4.e.
Mar.1.c.
L
et.8.e.
cr.i.g.1.17.c

t.4.g. Mat.
Job.6.a

ueniebat turbe multe vt audirent et cu rarent ab infirmitatibus suis. Ipse au te sedebat in desertū et orabat. Et factū est in vna diez. et ipse sedebat doçes. Et erāt pharisei sedētes et legis doctores q venerāt ex omni castello galylee et iudee et hierlm: et vltus dñi erat ad sanadū eos.

Et ecce viri portantes in lecto boiem q erat palyticus. et qrebant eū inferre et ponere an eū. Et nō inueniētes q pre illū

inferrent p turba: ascenderunt sup tectū.

et p tegulas summiserunt eū cu lecto in mediū ante iesum. Quoz fidem vt vi

dit dixit: Homo remittunt tibi peccata tua. Et ceperunt cogitare scribe et pharisei

dicentes. Quis est hic q loquī blasphemias. Quis pōt dimittere peccata: nisi

solus deus? Et cognouit aut iesus cogitationes eoz: et dñs dixit ad illos. Quid cogitatis in cordibz vīis. Quid est faci

llus dicere dimittunt tibi peccata: an di

cere surge et ambula. Et autē sciatis qz filius hois habet pñatem in terra dimittitē peccata: ait paralytico. Tibi dico surge: tolle lectū tuum: et vade in domū tu

am. Et cōfestim p̄surgens corā illis tu

lit lectū in quo iacebat: et abiit in domū suā magnificās deū. Et stupor apprelen

dit oēs: et magnificabant deū. Et repleti sunt timore dicentes: qz vidimus mirabilia hodie. Et post hec exiit et vidit publi

canū noīe leui sedentē ad teloneū: et ait illi. Sequere me. Et relictis oīibz: sur

gens securus est eū. Et fecit ei cōiuiū

magnum leui in domo sua. et erat turba multa publicanoz et alioz. qui cum illis

erāt discubentes. Et murmurabat pha

risei et scribe eoz dicentes ad discipulos eius. Quare cu publicanis et pñtoribz

manducatis et bbitis. Et rñdens ielu dixit ad illos: Non egent q sani sunt me

dico: sed q male hñt. Non veni vocare iu

stos sed pñtōres ad pñiam. Et illi direxerunt ad eum. Quare discipuli iohānis

ieiunat frequēter et obsecratioes faciūt similiter et phariseoz: cui aut edūt et bi

bunt. Quibz ipse ait. Nunquid potestis filios spōsi dñi cuj illis est spōsus facere

Mat.14.e. Mat.
6.5. Joh.6.b
Mat.4.8 D
Mat.6.g

Mat.9.2.
Mat.2.2.
Joh.5.b

1.7.g. Mat.2.2.
Mat.2.b

Mat.9.2.
Mat.2.b.
Mat.9.b
Mat.2.c.
Joh.5.b

F
Mat.9.b
Mat.2.c
Mat.9.b
Mat.2.d

Mat.9.c
Mat.2.d

Mat.9.c.
Mat.2.e
G
Mat.9.c.
Luce.2.e

ieiunare. Cenierat autem dies et cum ablatus fuerit ab illis sponsus tunc ieiunabuit in illis diebus. Dicebat autem et similitudinem ad illos. Quia nemo commissuram a novo vestimento mittit in vestimentum vetus alioquin et nouum rupit; et veteri non conuenit commissura a novo. Et nemo mittit vinum nouum in utres veteres. alioquin ruptum vinum nouum utres; et vinum effundetur et utres pibunt. Sed vinum nouum in utres novos mittendum est; et utræque seruantur. Et nemo bibens vetus statim vult novum dicere enim vetus melius est.

VI

Actum est autem in sabbato secundo

f primo cum transiret per satum vellebant discipuli eius spicas et manducabant sacrificantes manibus. Quidam autem phariseorum dicebant illis. Quid facitis quod non licet in sabbatis. Et respondens Iesus ad eos dicit. Ne hoc legitimis quod fecit David cum esurisset ipse et qui cum illo erant quando intravit in domum dei. et panes profictionis sumpsum et manducauit; et dedit his qui cum ipso erant quos non licet manducare nisi tam sacerdotibus. Et dicebat illis. quod dominus est filius hominis etiam sabbati. Factum est autem et in alio sabbato. ut intraret in synagogam et doceret. Et erat ibi homo et manus eius dextera erat ariada. Observabant autem scribi et pharisei si in sabbato curaret ut inuenirent unde accusarent eum. Ipse vero sciebat cogitationes eorum; et ait huius qui habebat manum aridam. Surge et sta in mediis. Et surgens stetit. Ait autem ad illos Iesus. Interrogo vos si licet sabbatis benefacere animale. si iam salvam facere animam perdere. Et circa suspectis oib[us] dixit huius. Extende manum tuam. Et extendit. et restituta est manus eius. Ipsi autem repleti sunt insipientia et colloquebantur ad inuidem quid nam faceret de Iesu. Factum est autem in illis diebus existit in monte orare et erat prostrans in oratione dei. Et cum dies factus esset. vocauit discipulos suos; et elegit duodecim ex ipsis quos et apostolos nominauit symonem quem cognovit petrum. et andream fratrem eius; iacobum et iohannem. philippum et

bartholomeum. mattheum et thomam. iacobum alphum. et symonem qui vocatur celotes; et iuda iacobi. et iuda scariotum qui fuit predictor. Et descendens cum illis stetit in loco capistrum et turba discipulorum eius; et multi tuto copiosa plebis ab oriente iudea et hierusalem et maritima et tyri et sydonis qui veniebant ut audirent eum et sanarentur a languore suis. Et quod verabantur a spiritibus imidis curabantur. Et omnis turba querebat eum tangere; quia virtus te illo exibat et sanabat oculos. Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos dicebat. Beati pauperes quod vestis est regnum dei. Beati qui nunc esuritis quod saturabitimini. Beati qui nunc flentis quod ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines et cum separauerint vos et exprebrauerint; et ei dicent nomen vestrum calumni. propter filium hominis. Gaudete in illa die et exultate; ecce enim merces vestra multa est in celo. Scimus hec enim faciebant prophetas patres eorum. verutamen vobis diutibus qui habetis consolacionem vestram. Ecce vobis qui saturati estis; quod esurietis. Ecce vobis qui ridetis nunc. quod lugebitis et flebitis. Ecce cum benedixerint vobis omnes homines. Scimus hec faciebat pseudo prophetas patres eorum. Sed vobis dico qui auditis. Diligite inimicos vestros; benefacite his qui vos oderunt. Bene dicite maledicentibus vobis; et orate pro cancelliantibus vobis. Et qui te percudit in maxillam; proponi illi et alteraz; et ab eo quod auferitur tibi vestimentum; etiam tunica noli prohibere. Omnes autem perentem te tribue. et quod auferitur quod tua sunt ne repetas. Et put vultus ut faciant vobis homines. et vos facite illis similiter. Et si diligitis eos qui vos diligunt; quod vobis est gratia. Nam et peccatores diligentes se diligunt. Et si beneficeritis his qui vobis benefaciunt; quod vobis est gratia. Siquidem et peccatores hoc faciunt. Et si mutuum dederitis his a quibus speratis recipere; quod gratia est vobis. Nam et peccatores propter vobis venerantur. ut recipiant eum. Clerici diligite inimicos vestros; benefacite et mutuum date; nihil inde sperantes; et erit merces vestra multa; et eritis

Mat. 4.3
Mar. 3.6
Joh. 6.2

Mat. 5.1
Mat. 5.2
Ja. 4.1
Mat. 5.2

i. Pe. 4.6

Mat. 5.3

E
Mat. 7.1
Tobie. 4.
Mat. 5.8

Ez. 22.
Deut. 15.

Mat. 2.6.
Mar. 2.6.
Mat. 2.6.
Mar. 2.6.

A
Mat. 12.4.
Mar. 2.4.

Mat. 12.4.
Mar. 2.4.

i. Reg. 2.1.
Mat. 12.4.
Mar. 2.4.

Mat. 12.4.
Mar. 2.4.
Mat. 12.4.
Mar. 3.4.
1.4.4

Mat. 12.4.
Mar. 3.4

Mat. 14.6.
Mar. 6.9.
Mat. 10.4.
Mar. 3.4.
Act. 4.6

filij altissimi: qz ipse benignus est sup in
gratos et malos. Etote ergo misericordes sicut et p v misericors est. Nolite iudicare: et non nō iudicabimini. Nolite condonare: et non p dēnabimini. Dimittite et dimittetis. Date et dabitur vobis. O élura bona et cōferta et coagitatā et su-
p̄fſſuſt̄e dabuit in finū vestrū. Eadez q̄ p̄me mēſura q̄ mensi fueritis: remetet vobis. Dicebat aut̄ illis et similitudinez. Nunquid p̄t cecus cecū ducere? Non ne ambo in fouēa cadūt? Non est dilig-
pulus sup magistrū: pfectus aut̄ ois erit si sic sicut magister ei? Quid aut̄ vides festucā in oculo fratris tui: trabē autē q̄ in oculo tuo est nō cōſideras? Aut quo potes dicere fratri tuo: frater fine enīa festucā de oculo tuo: ape in oculo tuo tra-
be? nō vides? Hypocrita: enīe primuz trabem de oculo tuo: et tunc pspicies ut educas festucā de oculo fratris tui. Non est em̄ arbor bona q̄ facit fructus malos: neq̄ arbor mala faciēt fructū bonū. Una queq; em̄ arbor de fructu suo cognoscit. Neq; em̄ de spinis colligūt fucus: neq; de rubi vindemiant vnuā. Bonus homo de bono theſauro cordis sui: pſert bonum et malus homo de malo theſauro pſert malū. Ex abūdātia em̄ cordis os loq̄ tur. Quid autē vocatis me dñe dñe: et nō faciūs q̄ dico? Qm̄is q̄ venit ad me et audit p̄mones meos: et facit eos: ostendā vobis cui ſimilis ſit. Similis eſt homi-
ni edificanti domū qui fodit in altum: et posuit fundamētū ſupra petrā. Inūda-
tione aut̄ facta illisum eſt flumie domui illi: et nō potuit eā mouere. Fundata em̄ erat ſupra petrā. Qui aut̄ audit et nō fa-
cit filis eſt h̄o edificanti domū ſuam ſu-
pra terrā ſine fundamēto: in quā illisus eſt fluuius: et perinuo cecidit: et facta ē rui-
na domina illius magna.

VII

Clm autem impletisset omnia verba
sua in aures plebis intravit ca-
pharnaum. Centurionis autem cu-
iusdam seruus male habens erat moriturus
qui illi erat preciosus. Et cum audisset de
Iesu, misit ad eum seniores iudeorum, rogans

eū vt veniret & saluaret seruū eius. At illi cū venissent ad iesum rogabāt eū sollicite dicentes ei:qz dignus ē vt hoc ille p̄stes. Diligit em̄ gentē n̄am: & synagoga ip̄e edificauit nobis. Iesus aut ibat cū illis. Et cū iā nō longe esset a domo misit ad eū centurio aicos dicēs: Dñe: noli vexari. Non es̄ sum dignus vt subtecū meū intres; p̄ter qđ & meipm nō sum dignus arbitratuſ ut venire ad te: s̄ dic v̄lo & sanabit puer meus. Nā & ego hō sum sub p̄tate p̄stitutus: h̄ns sub milites: & dico huic vade & vadit. & alio veni & venit: & ieruo meo fac hoc & facit.

B

83at.8.c

OJAR. S.G.

4. Regu.
z. Bem. 3

6

Job. 4. c.

lurret in nobis: et quod deus vinitavit pie
bem suam. Et exiit hic sermo in vniuer
sam iudeam de eo: et oem circa regionem.
Et nunc auerunt iohanni discipuli eius de
oibz his. Et conuocauit duos de discipu
lis suis iohannes: et misit ad iesum dicentes.
Tu es quod venturus es: et an aliud expectam?
Cum autem venissent ad eum viri dixerunt
Iohannes baptista misit nos ad te di
cens. Tu es quod venturus es: et an aliud expe
ctamus? In ipsa autem hora multos cura
uit a languoribus suis: et plagis: et spiriti
bus multis: et cecis multis donauit vi
sum. Et respondens dixit illis. Euntes
renunciare iohanni que audistis: et yedi
stis. Quia ceci videntur claudi ambulant
Olat.ii.a
Olat.ii.a
Olat.ii.a

三

Slat. II. 8

Mat. II.

Lucas

leprosi mundantur. surdi audiunt. mortui
 resurgunt. pauperes euāgeliāntur. et beatus
 est quicūq; nō fuerit scandalizat⁹ in me.
 Et cū discessissent nunci⁹ iohannis ce-
 pit de iohanne dicere ad turbas. Quid
 existis in desertū videre? Arundinē ven-
 to agitatā? Sed quid existis videre? Hos
 minē molliib⁹ vestimentis induitū. Ecce
 qui in veste p̄ciosa sunt et delit⁹ in do-
 mibus regū sunt. Sed quid existis vi-
 dere? Propheta⁹? Cuiq; dico vobis. et
 plus q; p̄pheta⁹. Hic est de q; scriptū est.
 Ecce mitto angelū meū ante facē tuā
 qui p̄parabit via tuaz ante te. Dico enim
 vobis: maior inter natos mulier⁹ p̄pheta
 iohāne baptista nemo est. Qui aut mis-
 nor est in regno dei: maior ē illo. Et oīs
 populus audieb⁹. et publicani iustificau-
 erūt teum. baptiçati baptismō iohannis
 pharisei aut̄ legiſpici filiū di spreue-
 rūt in semetipſos: non baptiçati ab eo.
 Ait aut̄ dñs: Cui ergo similes dicam ho-
 mines generatiōis huius: et cui similes
 sunt? Similes sunt pueris sedentibus
 in foro: et loquētibus ad inuicē et dicenti-
 bus: Catauimus vobis tybijs et nō sal-
 tastis: lamētauimus et nō plorastis. Gle-
 nit aut̄ iohes baptista neq; manducans
 panem neq; bibens vinū et dicitis.. De-
 moniū habet. Tlenit filius vobis mandu-
 cans et bibens. et dicitis: Ecce homo de-
 uorator. et bibens vinū: amicus publica-
 noꝝ et peccator⁹. Et iustificata est sapien-
 tia ab oīb⁹ filiis suis. Rogabat aut̄ illuz
 qdām de phariseis ut māducaret cū illo.
 Et ingressus domū pharisei discubuit.
 Et ecce mulier que erat in ciuitate pec-
 catrix ut cognouit q; iesus accubuit in
 domo pharisei: attulit alabastrū vngue-
 ti. et stans retro secus pedes eius. lachry-
 mis cepit rigare pedes ei⁹. et capillis capi-
 tis sui tergebat. et osculabat pedes ei⁹. et
 vnguento vnguebat. Videlis aut̄ pharis-
 seus q; vocauerat eū ait intra se dicens.
 Hic si esset p̄pheta sciret vtiq; q; et qlis
 ē mulier q; tangit eū: q; peccatrix ē. Et re-
 spondens iesus dicit ad illum: Symon
 habeo tibi aliqd dicere. At ille ait. Oīte

dic. **D**uo debitores erant cuidam fene-
 ratori: vnu⁹ debebat denarios quingen-
 toe et ali⁹ quinq;inta. Non habebat il-
 lis vñ redderet: donauit vtrisq;. Quis
 ergo eū plus diligit? R̄sdens symon di-
 cit. Estimo: q; is cui plus donauit. At il-
 le dixit ei: Recete iudicasti. Et cōuersus
 ad mulierē dixit symoni. Vides hāc mu-
 lierem. Intraui in domū tuā: aquā pedi-
 bus meis nō dedisti. Hec aut̄ lachrymis
 rigauit pedes meos. et capillis suis terfic-
 osculū mihi nō dedisti: hec aut̄ ex quo
 intraui nō cessauit osculari pedes meos
 oleo caput meū nō vnpsti: hec aut̄ vnu-
 guento vnr̄t pedes meos. Propter qđ
 dico tibi: Remittunt ei peccata multa.
 qm̄ dilexit multum. Qui aut̄ minus di-
 mittit minus diligit. Dixit aut̄ ad illaz.
 Remittunt tibi peccata. Et ceperunt **M**ar. 2.b.
 qui simul accumbebant dicere intra se:
 Quis est hic qui etiā peccata dimittit? **M**ar. 9.e
 Dicit aut̄ ad mulierē: Fides tua te saluā **M**ar. 5.f.1.8
 fecit. Glade in pace. **VIII**
Le factū est deinceps et ipse iter
 faciebat p̄ ciuitates et castella p̄;
 dicans et euāgeliāns regnum
 dei et duodecim cum illo. et mulieres ali-
 que que erāt curate a spiritib⁹ malignis
 et infirmitatib⁹: maria que vocat magda-
 lene de q; septem demonia exierant. et io-
 hanna vxor chuce procuratoris herodis: et
 susanna et alie multe: q; mīstrabant ei te-
 facultatib⁹ suis. **C**ū aut̄ turba plurima
 cōueniret et de ciuitatib⁹ p̄perarent ad
 eū: dixit p̄ similitudinē. Erat qui semi-
 nat seminare semē suū. Et dū seminat
 aliud cecidit secus viam. et pculcatū est
 et volucres celi comedérunt illud. Et aliud
 cecidit supra petraz: natū aruit quia nō
 habebat humorem. Et aliud cecidit in
 ter spinas et simul exorte spine suffoca-
 uerūt illud. Et aliud cecidit in terrā bo-
 nam: et ortum fecit fructum centuplum.
 Hec dices clamabat. Qui h̄z aures au-
 diēdi audiat. Interrogabant aut̄ eū disci-
 puli ei⁹: q; esset hec parola. Quibus ipse di-
 xit. **G**lob datū ē nosse mysteriū regni dei
 ceterū at in pabulū: vt vidētes nō videāt **H**
F Universitäts- und
 Landesbibliothek Düsseldorf

Joh. 13.b.
Joh. 4.b.
Ela. 6. Act. i.
Joh. 12.f.

Iat.3.c
Dar.4.c.

7 audiētes nō intelligāt. Est autē hēc paralola. Hēmen est verbū dei. Qui autē secūs viā. hi sunt qui audiūt; deinde renit dyabolus tollit verbū de corde eoz ne credentes salvi fiāt. Nam qui supra petrā qui cum audierint cū gaudio suscipiūt verbum. 7 hi radices nō hñt; qz ad tempus credūt. 7 in tpe tentationis recedūt. Qd autem in ipinas cecidit; hi sunt qui audierūt. 7 a sollicitudinibus et divitijs et voluptatibz vite euntes suffocant 7 nō referūt fructū. Qd autē in hñtā terram; hi sunt qm̄ in corde bono et optimo audientes verbū retinent. 7 fructuz afferūt in patientia. Nemo autē lucernā accendens opit eā vase. aut subitus lectum ponit; sed supra candelabru ponit ut intrantes videant lumen. Non ē em̄ occultū qd nō manifestet; nec abscondi tam qd nō cognoscat 7 in palam veniat. Cidere ergo quid audiat. Qui em̄ habet dabit illi; 7 qui cūq nō habet; etiā qd putat se habere auferet ab illo. Cenēt autē ad illū mater et frēs eius; 7 nō poterant audire eum p̄ turba. Et nūciatū est illi: Mater tua et frēs tui stat foris; volentes te videre. Qui rñdens dixit ad eos Mater mea et frātres mei hi sunt: q̄ verbum dei audiūt et faciūt. Factū est autē in vna diez 7 ipse ascendit in nauiculaz et discipuli eius. 7 ait ad illos: Transfremus trans stagnū. Et ascēderūt. Et nauigantibz illis obdormiuit et descendit pcella venti in stagnū; et compellebātur et periclitabant. Accedentes autē suscitauerūt eū dicentes: Preceptor perimus. At ille surgens increpauit ventuz et tempestate aque. 7 cessauit. et facta ē tranquilitas. Dixit autē illis: Elbi est fides vestra. Qui cimentes mirati sunt ad inuicem dicentes: Quis putas hic est? 7 ventis et mari imperat. 7 obediūt ei. Et nauigauerunt ad regionem gerasenoz que est contra galyleam. Et cum de naui egressus esset ad terram. occurrit illi vir quidam qui habebat demoniū; iam tibz multis; et vestimento nō induebat. neq; in domo manebat s̄ in monu-

mentis. Is ut vidit iesum. peedit ante illū. et exclamans voce maḡ dixit: Quid mihi et tibi est iesu fili dei altissimi. Obsecro te ne me torqas. Precipiebat em̄ spūi imundo: ut exiret ab hoīe. Multis em̄ tibz arripiebat illū; et vinciebat castrensis et cōpedibz custoditus. et ruptis vinculis agebatur a demō in deserta. Interrogauit autē illū iesus dicēs: Qd tibi nomen est. At ille dixit: Legio. Qz intrauerūt demōia multa in eū. Et rogauebat illū ne imperaret illis ut in abyssum irent. Erat autē ibi grec porcoz multo pascētiū in monte; et rogabant euz ut p̄mitteret eis in illos igredi. Et p̄misit illis. Exierunt ergo demonia ab hoīe et intrauerunt in porcos; et impetu abiit grec p̄ p̄ceps in stagnum. et suffocatus ē. Quod ut viderūt factum qui pascebāt fugerūt. et nūciauerūt in ciuitatem et in vilas. Exierūt ergo videre qd factum est. et venerūt ad iesum. et inuenierūt hominem sedentē a quo demonia exierāt restitū: ac sanā mente ad pedes eius. et timuerūt. Nūciayerūt autē illis et qui vierant: quō sanus factus esset a legione. Et rogauebat illū oīs multitudo geraſe noī. ut discederet ab ipsis: qz magno timore tenebant. Ipse autē ascendens nā uim reuersus est. Et rogauit illū vir. a quo demonia exierant ut cū eo esset. Dimisit autē eū iesus dicēs: Redi in domū tuā: et narrā quāta tibi fecit de. Et abiit p̄ uniuersam ciuitatē p̄dicans quāta illi fecisset iesus. Factū est autē cū redisset iesus: excepit illū turba. Erant autē oīs expectantes eū. Et ecce venit vir cui nō men iayrus. et ipse princeps synagoge erat et cecidit ad pedes iesu. rogans eum ut intraret in domū eius: qz unica filia erat ei fere annoz duodecim. et hec moriebatur. Et contigit dum iacet: a turbis p̄primebat. Et mulier quedā erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim: que in medicos erogauerat oīz substantiā suā nec ab ullo potuit curari. Accessit retro et tetigit simbrā vestimenti eius: et p̄fessum stetit fluxus sanguinis ei. Et ait iesus:

Mat.8.f
Mar.1.b

Mar.5.b.

Math.8.g
Mar.5.b.

Mar.5.b
Joh.10.c

Mar.5.c

Mat.9.d.
Mar.5.d.

Joh.4.g.

Mat.9.d.
Mar.5.d.

Iat.5.b.
Dar.4.d

Iat.10.e.

Dar.4.d

Iat.13.b. 7.25.e
Dar.4.e. 7.19.d

Iat.12.g

Dar.3.g.

Iat.8.e
Dar.4.g.

D

Iat.8.f
Dar.4.g.

LUCAS

Quis est q me tetigit? Negantib autē oībo; dixit petrus i q cū illo erāt. Prece ptor turbe te cōprimūt et affligunt. et dis cis quis me tetigit? Et dixit iesus: Teti git me aliq; Nā et ego noui virtutē de me exisse. Gl̄dēs autē ml̄ier qz nō latuit tremēs venit et p̄cidit an̄ pedes ei? et ob quā cām tetigerit eū indicauit corā om̄i p̄plo. et quēadmodū cōfestim sanata sit. At ip̄e dixit ei: Filia: fides tua saluam te fecit: Gl̄de in pace. Adhuc illo loquēte venit qdam ad prīncipē synagoge dicēs ei: qz mortua est filia tua: noli vexare illū. Iesus autē audito hoc verbo r̄ndit patri puelle: Noli timere: Credē tñi: et salua erit. Et cū venisset domū nō pm̄sif in trare secū queq; nisi petrū et iacobū et io hannē: et patrem et matrē puelle. Flebat autē oēs et plangebant illam. At ille dixit Nolite flere: Non est mortua puella sed dormit. Et teridebant eū: scientes quia mortua esset. Ipse autē tenēs manū ei? clamauit dicēs: Puella surge. Et res uerlus est sp̄us eius et surrexit cōtinuo. Ecce iussit illi dare māducare. Et stupue rūt parētes eius quib; p̄cepit ne alicui dicerent qd̄ factū erat.

IX

Dnuocatis autē iesus duodeci aplis. dedit illis virtutē et ptāte sup̄ oīa demonia et vt languo res curarent. Et misit illos pdicare regnū dei: et sanare infirmos. Et ait ad illos: Nihil tuleritis in via: neq; virgam neq; perā neq; panem neq; pecunīā neq; duas tunicas habeatis. Et in quācunq; domū intrauerit ibi manete. et inde ne exatis. Et quicq; nō receperint vos: ex eentes de ciuitate illa. etiam puluerem pedū v̄toꝝ excutite in testimoniu supra illos. Egressi autē circuibant p̄ castella euāgeliantea et curantes ybiꝝ. Audiuit autē herodes tetrarcha oīa q̄ fiebant ab eo et heſitabat eo q̄ dicereſ a quibus; dam qz ioh̄ee surrexit a mortuis. a qui busdam vero qz helias apparuit: ab alijs autē qz p̄pheta v̄nus de antiquis surrexit. Et ait herodes: Johānem ego decolla vi. Quis est autē iste de q̄ ego tlia audio

Ec̄ quererebat videre eū. Et reuersi apli. OI. ar. 6. b. narrauerūt illi quecūq; fecerūt et assūm OI. ar. 14. c. ptis illis secessit seorūm in locū teser. Joh. 6. 3. tū q̄ est bethsaide. Qd̄ cū cognouissent turbe secute sunt illū: et excepit eos et los quebaf illis de regno dei. et q̄ cura indige bant: sanabat. Dies autē cepat declinare OI. i. +. c. O. Et accedentes duodecim dixerunt illi. Dimitte turbas vt eūtes in castella vil lasq; que circa sunt divertat et inueniat escas: qz in hoc loco deserto sumus. Ait autē ad illos: Glos date illis māducare. OI. ar. 14. c. At illi dixerūt: Non sunt nobis plus q̄ quicq; panes et duo pisces: nisi forte nos eamus et emamus in oēm hanc turbaz escas. Erant autē sere viri quinq; milia. Ait autē ad discipulos suos. Facite illos discubere p̄ cuiusq; quinq; genos: et ita se cerunt. Et discubuerūt om̄is. Acceptis autē qnq; panib; et duob; pisib; respexit in celū et bñndixit illis: et frēgit et distribuit discipulis suis ut ponerent an̄ turbas. Et manducauerūt om̄is et saturati sunt. Et sublatū est qd̄ sup̄fuit illis fragmen torū cophini duodecim. Et factum est cū solus eēt orans. erāt cū illo et discipuli. et interrogauit illos dicēs: Quē me dicūt esse turbe. At illi r̄nderūt et dixerūt Ioh̄em baptistā. alij autē h̄elyam. alij ve ro qz v̄nus p̄pheta de prioribus surrexit. Dixit autē illis: Glos autē quē me esse dic̄tis. Rñdens symon petrus dixit: Chri stū dei. At ille increpans illos p̄cepit ne cui dicerent hoc: dicēs: qz oportet filiū hoīs multa pari et reprobaria seniorib; et principib; sacerdotū et scribis et occidi. et tercia die resurgere. Dicebat at ad oēs OI. ar. 16. f. Si quis vult post me venire abneget semetipm et tollat crucem suā quotidie et sequat me. Qui enim voluerit aīam suā saluā facere p̄det illam. Nam qui p̄ diderit aīam sua p̄pter me: saluā faciet illam. Quid enim p̄ficit homo si lucretur vniuersum mundum: se autem ipsum perdat et detrimentū sui faciat. Nam q̄ me erubuerit et meos sermones: hunc filios hoīs erubescet cuīz venerit in maiestate sua et patris et sanctoz angeloz.

OI. ar. 9. e.
OI. ar. 5. f.

OI. ar. 9. e.
OI. ar. 5. d.
Joh. ii. b.
OI. ar. 9. e.
OI. ar. 5. g.

OI. ar. 5. g.
A
OI. ar. 10. a.
OI. ar. 6. b.
OI. ar. 10. a.
OI. ar. 3. c.
OI. ar. 10. b.
OI. ar. 6. b.

OI. ar. 10. c.
OI. ar. 6. b.
Act. 13. d.
OI. ar. 6. b.
OI. ar. 14. a.
OI. ar. 6. b.
OI. ar. 14. a.
OI. ar. 6. c.

B
OI. ar. 6. c.

OI. i. +. c. O.
6. e. Joh. 6. a

OI. ar. 14. c.
OI. ar. 6. e.
OI. ar. 14. d. L
6. e. Joh. 6. a

OI. ar. 14. d.
OI. ar. 6. f.
Joh. 6. b.

OI. ar. 16. d.
OI. ar. 8. e.

OI. ar. 16. e.
OI. ar. 8. e.
OI. ar. 6. e.
OI. ar. 8. f.

OI. ar. 16. f.
OI. ar. 8. g.
J. 14. f.

OI. ar. 10. f.
OI. ar. 8. g.
D

.16.8
.6.2
.17.2
.2.2

Dico autem vobis: vere sunt aliquibus statim q̄ nō gustabūt morte donec videant regnum dei. Factū est autē post huc verba se re dies octo, et assumpsit petrum et iacobum et iohānem et ascendit in monte ut oraret. Et facta est tū oraret species vultus eius altera; et restitutus eius albus et resplendens. Et ecce duo vires loquebantur cū illo. Erat autē moyses et helias visi in maiestate; et dicebant excessum eius quē cōpleturus erat in hierlm Petrus vero et q̄ cū illo erat: quati erant somno. Et euigilantes viderunt maiestatē eius et duos viros q̄ stabant cū illo. Et factū est cū discederet ab illo: ait petrus ad iesum. Preceptor tu nū est nos hic esse, et faciamus tria tabernacula: unum tibi; et unū moysi: et unū helye. Nescies qd dicere. Hec autē illo loquente facta est nubes et obubravit eos, et timuerunt intran

.3.8.7.17.
ar.1.b.7.2.
.42.
D.7.8.3.e.
7.d. E
9.c

tib⁹ illis in nubem. Et vox facta ē de nube dicens. Hic est filius meus dilectus ipm audite. Et tū fieret vox: inventus est iesus solus et ipsi tacuerunt, et nemini dixerunt in illis dieb⁹ q̄cōq̄ ex his q̄ videbant. Factū est autē in sequenti die descendentes ibi illis de monte; occurrit illis turba multa. Et ecce vir de turba exclamavit dicens. Ogt obsecro te: respice in filium meū: q̄r vincus est mihi. Et ecce spiritus apprehendit eū et subito clamat: et elidit et dissipat eū cū spuma et vox discedit dilaniās eū. Et rogaui discipulos tuos ut ejerent illū: et nō potuerūt. R̄dens autē iesus dixit. O generatio infidelis et puerula: vlsq̄ ero apud vos et patiar vos. Adhuc huc filium tuū. Et cū accederet: elisit illum demonū et dissipavit. Et increpauit iesus spm̄ īmundū et sanauit puerū et reddidit illū patri eius. Stupebant autē oēs in magnitudine dei

7.e
9.c

7.f
9.e

Intrauit autē cogitatio in eos quis eoꝝ Stat. is.a maior esset. At iesus videns cogitationes cordis illoꝝ apprehendit puerꝝ et statuit illū secus se et ait illis. Quicūq̄ suscepserit puerꝝ istū in noīe meo me recipiat. Et quicūq̄ me receperit recipit eū qui me misit. Nam q̄ minor ē inter vos oēs; hic maior est. R̄uidens autē iobes dicit. Preceptor vidimus quēdā in noīe tuo efficientē de monia et phibimus eū quia nō sequit nobiscuz. Et ait ad illos iesus: Nolite phibere. Qui es̄ nō ē aduersum vos p̄ robis est. Factum est autē dum cōplerent dies assumptionis ei: et ipse faciem suam firmauit ut iret in hierusalem. Et misit nūcios ante cōspectum suum. et euntes intrauerunt in ciuitatem samaritanorꝝ ut pararent illi. Et nō receperunt eum: quia facies eius erat euntis hierlm. Cum vidissent autē discipuli eius iacobi et iohānes dixerūt. Dñe vis dicimus ut ignis descendat de celo et coniumat illos. Et cōuersus int̄crepauit illos dicens. Nescitis cuius spiritus estis. Filius homis nō venit aias Stat. is.b pdere sed saluare. Et abierunt in aliud castellū. Factum est autē ambulantibus Stat. 8.d. illis in via: dixit q̄dam ad illū: Sequarte quocūq̄ ieris. Dixit illi iesus: Culpes soureas hñt, et volucres celi nidos filius 3. Re. 19. autē hoīs nō habet vbi caput suum reclinet. Ait autē ad alterꝝ: Sequere me. Ille autē dixit: Dñe gmitte mihi primum ire et sepelire patre meum. Dicunt ei iesus: Sine ut mortui sepeliāt mortuos suos. tu autem vade et annūcia regnum dei. Et ait alter: Sequar te dñe sed permitte mihi primum renūciare his qui domi sunt. Ait ad illum iesus: Nemo mittens manus suas ad aratru et aspiciens retro: aptus est regno dei.

X
¶ Osti hec autē de signauit dñs et
alios septuaginta duos. et misit
illos binos ante faciem suam in
oēm ciuitatē et locū quo erat ipse ventu
rus. Et dicebat illis: Messis qđē mul
ta: oparij autē pauci. Rogate ergo dñm
messis ut mittat oparios in messej suā

G

A

B

Lucas

Mat. io. c.

Mat. io. b.
Mar. 6. b

C
Mat. io. b. 7.
v. b.

D
Mat. io. b.
Mar. 16. f

E
Mat. ii. c.

Mat. io. g. 7. 13.
Joh. 14. e

F
Mar. 16. 7.

Mat. ii. f

G
Mat. ii. g.
Joh. 16. c

Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite portare sacculum neque perram neque calciamenta. et neminem per viam salutaueritis. In quaecumque domum intraueritis: primus dicite patrem huic domui: si ibi fuerit filius pacis requiesceret super illum patrem vestram: sinuante: ad vos reuertetur. In eadem autem domo manete, edentes et viventes que apud illos sunt. Dignus est enim oparius mercede sua. Nolite transire de domo in domum. Et in quaecumque civitate intraueritis et suscepint vos, manducate que apponunt vobis, et curate infirmos qui in illa sunt: et dicite illis: appropinquabit in vos regnum dei. In quaecumque autem civitate intraueritis et non suscepit vos: exentes in plateas eius dicite: Eciam puluerem qui adhesit nobis de civitate nostra extergimus in eos. Tamen hoc scitote quia appropinquabit regnum dei. Dico vobis quod sodomis in die illa remis fuisse erit quam illi civitati. Ne tibi coroquare tibi bethsaida. quod si in tyro et sydone facte fuissent virtutes que facte sunt in vobis, olim in cilitio et cinere sedentes penetrarentur. Tamen in tyro et sydoni remissius erit in iudicio quam vobis. Et tu cappharnaum vobis ad celum exaltata: vobis ad infernum demergeris. Qui vos audit me audit. et qui vos spernit me spernit. Qui autem me spernit spernit eum qui misit me. Reuersi sunt autem septuaginta duo cum gaudio dicentes: Domine: etiam demonia subiecti sunt nobis in nomine tuo. Et ait illis: Gloribam satananam sicut fulgur de celo cadente. Ecce tedi vobis periculum calcandi super serpentes et scorpones et super omnem virtutem inimici. et nihil vobis nocebit. Tamen in hoc nolite gaudere: quia spuma vobis subiecti sunt. Gaudete autem quod nostra vestra scripta sunt in celis. In ipsa hora exultauit in spiritu sancto et dicit: Confitebor tibi domino per celum et terram: quod abscondisti haec a sapientibus et prudentibus et revelasti ea pueris. Eciam per quod sic placuit ante te. Dia mihi tradita sunt a patre meo. Et nemo scit quod si filius nisi pater. et quis sit pater nisi si,

lius, et cui voluerit filius revelare. Et conuersus ad discipulos suos dixit. Beati oculi qui vident que vos videtis. Ideo enim vobis quod multi prophetate et reges vobis fuerint videre que vos videtis et non videbunt. et audire que auditis et non audierunt. Et ecce quodam legaliter peritus surrexit tentans illum et dicens: Magister: quid facies? do vitam eternam possidet? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est. Quod legis? Iudeus respondens dicit: Diliges dominum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua. et ex ossibus viribus tuis. et ex osse mente tua. et proximum tuum sicut te ipsum. Dixitque illi: Recte respondisti. Hoc fac et viues. Ille autem volens iustificare se ipsum dicit ad iesum: Et quis est metus proximus? Suspiciens autem iesus dixit: Homo qui dam descendebat ab hierusalem in ihericho et incidit in latrones: quod etiam despoliaverunt eum. et plagiis impropositis abierunt seminario relicto. Accidit autem ut sacerdos quodam descenderet eadem via. et viso illo pretrivit. Similiter et levita: cum esset secus locum et videret eum pertransire. Samaritanus autem quodam iter faciens venit secus eum et videns eum misericordia motus est. Et approprians alligauit vulnera eius. infundens oleum et vinum. et imponens illum in iumentum suum duxit in stabulum. et curauit eius. Et altera die protulit duos denarios: et dedit stabulario et ait: Curaz illius habet et quodcumque superrogaueris. ego cum redire reddam tibi. Quis hoc enim videt tibi. primum fuisse illi qui incidit in latrones? At ille dixit: Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi iesus: Glade et tu fac similiter. Factum est autem dum irent. et ipse intravit in quoddam castellum. et mulier quodam martha nomine exceptit illum in domum suam. et huic erat soror nomine maria. Que etiam sedens secus pedes domini audiebat verbum illius: martha autem satnagebat circa frequens ministerium. Que stetit et ait. Domine: non est tibi cura quod soror mea reliquit me solam ministrare. Dic ergo illi ut me adiuuet. Et respondens dixit illi dominus martha sollicita es et turbaris

Mat. i. 3. b

Mat. 22. f

Mat. 12. e

G

Mat. 22. f

Mar. 12. e

Deut. 6.

Rop. 13. c

Za. 2. b

I. 6. d

erga plurima. Porro vnu est necessariu
Maria optima ptem elegit que nō au-
tereſ ab ea.

XI

e T factū est cū effet in quodam
loco orans: vt cessauit dixit vn'
ex discipulis eius ad eū. Dñe: doce nos
orare: nūc docuit iohes disciplos suos
Et ait illis: Cū oratis dicite: Pater sā/
ceſiceſ nomen tuū adueniat regnū tuū
panem nostrū quotidianū da nobis ho-
die. et dimittē nobis peccata nostra: ſiq̄i
dem et nos dimittimus debitorib⁹ nūis
et ne nos inducas in temptationem. Et ait
ad illos. Quis r̄ſtrum habebit amicū et
ibit ad illū media nocte et dicet illi: ami-
ce comoda mihi tres panes; qm̄ amic⁹
meus venit de via ad me. et nō habeo qd̄
ponā ante illū. et ille deintus respondes
dicat: noli mihi molestus eſſe. iam oſtū
clauſum eſt. et pueri mei mecum ſunt in
cubili: nō poſſus ſurgere et dare tibi. Et
ille ſi pſeuerauerit pulsans. dico robiſ. et
ſi nō dabit illi ſurgens. eo qd̄ amicus ei⁹
ſit: ppter improbitatē tñ eius ſurget: et
dabit illi quo: quo habet necessarios.
Et dico ego robiſ. Petite et dabit robiſ.
querite et inuenietis: pulsate et aperietur
robiſ. Omnis em⁹ qui petat accipit: et qui
querit inuenit: et pulsanti aperiet. Quis
aut ex robiſ patreſ petat panem nunqđ
lapidem dabit illi: et ut pifcē: nūquid
p pifcē ſerpentē dabit illi. Aut ſi petierit
ouū: nunquid porriget illi ſcorpionem.
Si ergo vos cū ſitis mali noſtis bona
data dare filijs r̄ſtris: qd̄ tomagis pater
r̄ſter celeſtis de celo dabit ſp̄m bonū pe-
tentib⁹ ſe. Et erat eiſiens demonū et il-
lud erat mutū: et cū eiſiſſet demonium
locutus ē mutus et amirare ſunt turbe.
Quidā aut ex eis dixerit: In beelgebub
principe demonioꝝ eiſiſſet demonū. Et
alij cētantes ſignū de celo q̄rebāt ab eo.
Ipſe aut vt vidit cogitationes eoz di-
xie eis. O regnū in te diuīſum deſolabi-
tur. et domus ſupra domū cadet. Si aut
et athanas in ſeipm diuīſus eſt: quō ſta-
bit regnū eius. qz dicitis in beelgebub
me eiſere demonia. Si aut ego in beel-

gebub eiſio demonia: filijs r̄ſtri in quo
enſiūt. Ideo iſi iudices vni erūt. Hor-
ro ſi in digito dei eiſio demonia pteſio
queſit in vos regnū dei. Cum fortis ar-
matus cuſtodierte atriu ſuū: in pace ſuſt
ea qd̄ poſſidet. Si aut fortior eo ſupueni-
ens vicerit eū: univerſa arma eius auſfe-
ret in qbz pſidebat. et ſpolia ei⁹ diſtribu-
er. Qui nō eſt mecū p me ē. et qd̄ nō colli-
gi mecū diſpigit. Cū imūdus ipūs exie
rit de hōie abulat p loca inaqſa qrenſ re-
quiē et nō inueniens dicit: Reuertar in
domū meā vnde exiui. Et cū veneſit in-
uenit eā ſcopis mūdatā. Tūc vadit et al-
ſumit ſepte alios ſp̄ne ſecū neq̄oress ſe.
et ingreſti habitat ibi. Et ſiū nouiſima
hōis illius peiora priorib⁹. Factū eſt aut
cū hec diceret: exrollens voce qdam mu-
lier de turba dixit illi: Hatus venter qui
te portauit. et vbera q ſuriſi. At ille dixit
Quinimo beati qui audiūt verbū dei et
cuſtodiūt illud. Turbis aut pcurrenti-
bus cepit dicens. Generatio hec genera-
tio nequā eſt: ſignū qrit: et ſignū nō da-
biſ ei nūli ſignū ione. Nam ſicut fuit io-
nas ſignū niniuitis: ita erit et filius hōis
generationi iſti. Regina austri ſurget in
iudicio cū viris gñationis huius et pde-
nabit illos: qz venit a finib⁹ terre audire
ſapiam ſalomonis. Et ecce plus qz ſalo-
mon hic. Cliri niniuite ſurgent in iudi-
cio cū gñatione hac et pdeſſimabūt illam
qz pñiam egerūt in predicatione ione.
Et ecce plus qz iona hic. Nemo lucernaz
accendit et in abscontito ponit neqz tub
modio ſed ſupra cādelabz: vt qui ingre-
diunt lumen videāt. Lucerna corporis tui
ē oculus tu⁹. Si oculus tuus fuerit ſim-
plex. totū corpus tuū lucidū eſt: ſi autē
nequā fuerit: etiā corpus tuū tenebro-
ſum eſt. Vide ergo ne lumen qd̄ in te
eſt tenebre ſint. Si ḡ corpus tuū totū
lucidū fuerit nō hñis aliquē partē tene-
bray: eſt lucidū totū. Et ſicut lucerna
fulgoris illū inabit te. Et cū loqueretur
rogauit illū qdā phariseus vt p̄aderet
apud ſe. Jefus aut ingressus recubuit.
Phariseus aut cepit intra ſe reputans

A
Sat. 6.c
9.8.d

B
ph. 19. Eſa. 8.

at. 7.b.
i.a.
ph. 16.f

at. 9.f. 7.12.c

at. 12.c.
at. 3.e.
at. 12.e

C
at. 12.d
at. 3.f

Sat. 12.f

Mar. 8.c

3. Regū. io.
2. Paral. 9.

Jone 3.
Mar. 12.f

E
5.8.c. Mar. 5.b.
Mar. 4.d

Mar. 6.e

F

Lucas

Mat.23.e

dicere: quae nō baptisatus esset aī p̄an-
dū? Et ait dñs ad illū: Nunc vos phari-
sei qđ deorsim ē calicis et cactini mūcatis
qđ aut̄ intus ē v̄m. plenū est rapina et
iniquitate. Sculte: nonne qui fecit qđ
deorsim est: etiam id qđ deintus est fecit.

Mat.23.d

Clerūtamen qđ superest dare elemo. yna
et ecce oia munda lunt rob. Sed re rob
phariseis q̄ decimatis mentā et rutam et
om̄ie olus. et p̄terius iudicium et charitatē
dei. Hec autem oportuit facere et illa nō
omittere. Cle robis phariseis qui diligi-
tis primas cahedras in synagogis et
salutationes in foro. Cle rob quia effus
vt monumenta que nō parent: et boies
ambulantes iupra nesciut. Ne pondens
autē quidam ex legisperitis auili. G

Mat.23.b

G
Mat.23.a.
G

gister: hec dicens ei iam prumeliam nos-
bis facis. At ille ait: Cle robis legisperi-
tis re quia onera; boies oneribus que
portare nō possunt. et ipsi uno digito re-
stro nō tangitis sarcinas. Cle robis qui
edificatis monumeta. p̄phetaz: p̄res aut̄
vestri occideū: illos. Profecto testifica-
mini q̄ sentitis opibz patr̄ v̄rop: qm̄q
dem ipsi eos occiderat. vos aut̄ edifica-
tis eoz iepultra. Prop. erea et sapia dei
dicit: Vittā ad illos p̄plbas et aplos. et ex
illis occident et p̄sequunt: ut inquirat lan-
guis oīm. p̄plexaz qui effusus est a consti-
tutione mūdi a ḡillatione ista: a sanguine
abel usq; ad sanguinem ḡcharie. q̄ perire
inter altare et edem. Ia dico robis req̄
ref ab hac generatione. Cle robis legisperi-
tis qui tulistis clavē scientie: p̄si nō
introistis. et eos qui introibant p̄hibui-
stis. Cū aut̄ hec ad illos dicet: ceperit
pharisei et legisperiti grauter insiditer. et
os ei opp̄rime te multis insidiates ci-
et q̄rentes a iqd cape te ore eius ut accu-
sarent eum.

Mat.23.e

XII.
A
m
Ita se in uicem conculcarent ces-
pit dicere ad discipulos suos.
Mat.6.b. Mar Attendite a fermento phariseor̄ quod
8.6 Mat.10.e. est hypocrisis. Nihil enim opertum est
Mat.4.d. qđ nō reuelat: neq; absconditum qđ nō
Mat.12.e. sciatur. Qm̄ que in tenebris dixistis: in

lumine dicent. et qđ in aure locuti estis
in cubiculis p̄dicabitur in tectis. Dico
autem vobis amicis meis ne terreamus
ni ab his qui occidunt corpus. et post lxx
non habent amplius quid faciant. Oste-

Mat.10.e

dam autem vobis quem timeatis. Lis-
mete eum qui poliç occident habet po-
testatem mittere in gehennam. Ia di-

Mat.10.f

co vobis h̄ac timete. Nonne quicq; pas-
seres venceunt dipondio: et viuis ex il-
lis nō est in obliuione coram deo. Sed

Mat.10.f

et capilli capitis vestri omnes numerati
sunt. Nolite ergo timere: multis passa-
ribus pluris vobis vobis. Dico autem vo-
bis omnis quicq; conuersus fuerit me

Mat.10..

coram hominibz: et filius hominis conhi-
tebitur vobis coram angelis dei. Qui

Mat.10.f

autem negauerit me coram hominibus
negabitur coram angelis dei. Et om̄is
qui dicit verbum in nūm hominis re-
mitte illi: ei autem qui in spiritu blandi-
blasphemauerit: nō remitteret. Lūc aut̄

Mat.10..

inducent vobis in synagogas. et ad magis-
tratus et potestates: nolite sollicui esse
qualiter aut qđ respōdeatis aut quid di-
catis. sp̄us em̄ ieiūs docebit vobis in ipia
hora: quid oporteat vobis dicere. At aut̄

Mat.10.d

ei quidam de turba. Magister dicit fratri
meo: vt dividat meū hereditatem. At
ille dixit ei: Hō quis me p̄stituit iudice

Exod.2.

aut diuīsore iupra vos. Dicitq; ad illos
Videte et caue ab om̄i auaricia: qz non
abūdantia cuiusq; vita eius est ex his q̄
possidet. Dicit aut̄ si lititudine ad illos di-
cens. Hois cuiusdā diuitis v̄beres fru-
ctus ager attulit: et cogitabat intra se di-

Act.7.b

cens: Quid faciā: q̄ nō habeo q̄ p̄gregē
fructus meos. Et dixit: Hoc facia. De

Eccles.

struā horrea mea: et maiora facia et illuc
p̄gregabo oia q̄ nata sūt mihi v̄ba mea
et dicā aīe mee: Aīa habes multa bona po-
sita in annos plurimos: req̄esce: come-

de: bibe: epulare. Dicit autem illi deus

Sculte hac nocte aīam tuā repetūt a te
Que aut̄ parasti: cuius erit. Sic est q̄
sibi thesaurizat et nō est in deū diues. Di-
xitq; ad discipulos suos. Ideo dico vobis

Mat.6.e.

Nolite sollicui esse aīe v̄te quid mandu-

ro.12.c

83

I. Pet. 5. c.

ceteris neq; corpori quid induamini. Aia plus ē q; esca. et corpus plus q; vestimentū tuū. Considerate corios: qr nō seminat neq; metunt quib; nō est cellarū neq; horreum. et deus pascit illos. Quātome
gīe vos pluris ellis illis. Quis autem
vestrū cogitando potest adiūcere ad sta/
turam suaz cubitū vñū. Si ergo neq;
qd minimū est potestis: quid de ceteris
solliciti estis. Considerate lylia quō cre/
scunt nō laborant neq; nent. Dico autē
vobis: nec salomon in omni gloria sua ve/
stiebatur sicut vñū existis. Si autē fe/
nū quod hodie est in agro et cras in cli/
banū mittiſ: deus sic vltit: quātome
ros puſile fidei. Et vos nolite querere
quid māducetis. aut quid bibatis. et no/
lite in sublime tolli. Hec autem omnia
gentes mūdi querunt. Pater autē vester
icit qm̄ his indigetis. Clerūtamen que
rite primū regnū dei et iusticiam eius: et
hec oia adiūciet vob. Nolite timere puſil
lus grec: quia ɔplacuit patri vestrō dare
vobis regnū. Glendite que possidetis et
date elemosynaz. Facite vobis sacculos
qui nō vterasculū thesaurum nō deficie
tem in celis. Quo fur nō appropiat ne
q; tinea corrūpit. Elbi em̄ thesaurus ve/
ster est. ibi et corvēstrum erit. Sunt lum
bi vestrī precincti. et lucerne ardentes in
manibus vestrīs. et vos similes homini
bus expectantib; dñm suū qñ reuertat
a nuptijs: vt cū venerit et pullauerit cō/
festim aperient ei. Beati serui illi: q; cū
venerit dñs inuenierit vigilates. Amen
dico vobis: q; h̄c inget se et faciet illos dis/
cubere. et transiens ministrabit illis. Et
si venerit in secūda vigilia. et si in tercia
vigilia venerit. et ita inuenierit: beati sūt
serui illi. Hoc autē scitote qm̄ si sciret p̄
familias qua hora fur veniret: vigilaret
vñq; et nō fineret perfodi domū suam.
Et vos estoate parati: qr qua hora nō pu/
taris filius hois veniet. Ait autē ei petr?.
Dñe ad nos dicis hāc parabolam: an et
ad om̄s. Dixit autē dñs: Quisputas est
fidelis dispensator et prudens: quē p̄ſti/
tuit dñs supra familiā suā vt det illie in

tempore tritici mensuram. Beatus ille
seruus quē cum venerit dñs inuenierit
ita facientē. Clere dico vobis: qm̄ supra
oia que possidet constituet illū. Q; si di/
xerit seruus ille in corde suo. morā facit
dñs meus venire et ceperit p̄cutere ser/
uos et ancillas. et edere et bibere et inebria/
ri: veniet dñs serui illius in die qua nō
speret et hora qua nescit. et dividet eum:
partemq; eius cū infidelib; ponet. Ille Jac. 4. d
autē seruus qui cognouit volūtatem
dñi sui. et nō se p̄parauit. et nō fecit fm̄
volūtatem eius: vapulabit multis: qui au/
tem non cognouit et fecit digna plagis
vapulabit paucis. Om̄i autē cui multū
datū est multū queretur ab eo: et cui cō/
mendauerūt multū: plus petent ab eo.
Ignem veni mittere in terrā. et quid vo/
lo nisi vt accendatur. Baptisma autē
habeo baptiçari: et quō coarctor vñq; duz
pficiatur. Putatis qr pacem vni matte
re in terram. Non dico vobis: sed separa/
tionem. Erunt essi ex hoc quinq; in do/
mo vna diuisi: tres in duos et duo in
tres diuidentur: pater in filium: et filius
in patrē suū: mater in filiā. et filia in ma/
trem: socrus in nurū suā. et nirus in so/
crū suā. Dicebat autē ad turbas. Cū vi/
deritis nubem orientē ab occasu. statim
dicitis nimbo venit. et ita fit. et cū austri
flante. dicit: qr estus erit et fit. Hypocri/
te faciē celi et terre hostis p̄bare. hoc autē
t̄ps quō nō p̄batis. Quid autē et a vob
ip̄lis nō iudicatis qd iustū ē. Cū autē va/
dis cū aduersario tuo ad principē in via
da operā liberari ab illo: ne forte trahat
te ad iudicem et iudex tradat te exactori:
et exactor mittat te in carcerem. Dico ti/
bi: nō exies inde donec etiam nouissimū
minutū reddas.

XIII
Derant autem quidam ipso in
tempore nūciantes illi de galylei
leis: quoz sanguinē pylatus mi/
scuit cum sacrificijs eoz et respondens
dixit illis. Putatis q; hi galylei p̄ oībus
galyleis peccatores fuerint: qr talia passi/
sunt. Non dico vobis: sede nisi penitentia
habueritis. om̄s sit p̄bitis sicut illi i.c. Act. 2. v. 7. 3. Mat. 4. e. Mat.
5. d. 7. 18. g.

Mat. 9. f

Mat. 5. g.

Mat. 9. e

Mat. 6. d

Mat. 5. e

E

Mat. 14. g.

Mat. 24. f

Mat. 13. g.

Mat. 24. e

Lucas

D Apo. 2. d

Gech. 18. Eccl.
16. Act. 1. d

B

Matt. 1. c
Matt. 11. c
Daniel. 4.

Matt. 2. b
Matt. 2. a
1. 4. 4

Matt. 11. b
Matt. 2. g; 5. 6. a

C

D

Matt. 3. d
Matt. 4. f

Matt. 3. d

Matt. 9. 3

decē octo supra q̄slos cecidit turris in syloē t̄ occidit eos. Mutatis q̄z t̄ ipsi tebitores fuerint: p̄ter oēs h̄ies habitantes in hierlm. Non dico vobis: sed si nō penitentiā habueritis: oēs similiter peribitis. Dicebat autē t̄ hanc silētudinem Arborē fici habebat quidā plantatam in vinea sua. t̄ venit querens fructū in illa t̄ nō iuenit. Dixit autē ad cultore vīneē Ecce anni tres sunt ex quo venio q̄rens fructum in sūculnea hac. t̄ nō iuenio. Succide ergo illā. Et qd̄ etiā terrā oēcupat. At ille r̄ndens dixit illi: Dñe di mette illam t̄ hoc anno v̄sq; dū fodā ca ea illam t̄ mītā stercore. Et siquidē fecerit fructū: sīnaūt in futurū succides eā. Erat autē docēs in synagoga eoz sabbatis. Et ecce mulier q̄ habebat sp̄m infirmatis annis decem t̄ octo. t̄ erat inclinata. nec oīno poterat sursum respicere. Quā cū videret iesus: vocauit eam ad se. t̄ ait illi: Mulier dimissa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi manus. t̄ cōfestim erecta est: t̄ glorificabat deū. Respondens autem archisynagogus indignans: quia sabbatis curascat iesus: dicebat turbe. Sex dies sunt in q̄b oportet op̄ari. In his ergo venite t̄ curamini: t̄ nō in die sabbati. R̄ndens autē ad illū dixit: Hypocrite vñusquisq; vestruꝝ sabbato nō soluit lōvē suū aut asinum a p̄lepio t̄ ducit ad aquare. Hinc autē filiam abrae quam alligauit sachanas: ecce decēt octo annis nō oportuit solui a vinculo isto die sabbati. Et hec cū diceret: erubescabant oēs aduersarij eius. t̄ oīs p̄plūs gaudebat in vniuersis q̄ gloriose fiebat ab eo. Dicebat g. Cui simile ē regnū dei: t̄ cui simile estimabō illud. Simile est grano synapis. qd̄ acceptum homo misit in horū lūū t̄ crevit: t̄ factum est in arborē magnā. t̄ volucres celi req̄uerunt in ramis eius. Et itē dixit: Qui simile est malo regnū dei. Simile ē fermento quod acceptū mulier abscondit in farine sata tria: donec fermentaret totū. Et ibat p̄ ciuitates t̄ castella docens t̄ iter faciēs in hierlm. Ait autē illi qdām

Dñe: si pauci sunt qui saluant? Ihe autē Mat. 7. c dixit ad illos. Contendite intraire p̄ an/ Joh. 1. c gustam portā. qz multi dico vobis que ret intrarez nō poterūt. Cū aut intraue rit p̄familias t̄ clauserit ostium: incipietis foris stare. t̄ puliare ad ostium dicentes: dñe aperi nobis. t̄ r̄ndens dicit vob. Nescio vos vnde sitis. Tūc incipietis Mat. 7. e. 7. 25. dicere: Unducaūmus corā te t̄ bibimus t̄ in plateis nostris docuisti. Et dicit vobis: Nescioros vñ sitis. Discidite Mat. 7. 1. 7. 25. a me oēs op̄arij iniqtatis. Ibi erit fler? Mat. 8. c t̄ stridor tentiū: cum videritis abraaz t̄ ysaac t̄ iacob t̄ oēs p̄phetas in regno dei vos autē expelli foras. Et venient ab oriente t̄ occidente t̄ aquilone et austro. et accūtent in regno dei. Et ecce sunt noī uissimi qui erāt primi. t̄ sunt primi qui erant nouissimi. In ipsa die accesserūt quidā phariseoy dicētes illi. Enī t̄ vade hinc qz herodes vult te occidere. Et ait illis: Ide t̄ dicite vulpi illi. Ecce ejcio demonia t̄ sanitates p̄ficio hodie t̄ cras t̄ tertia die p̄umor. Clerūtū oportet me hodie t̄ cras t̄ sequenti die ambulare: qz nō capit p̄pheta pire extra hierlm. Hie rusalem hierlm q̄ occidit p̄phetas t̄ lapi das eos qui mittunt ad te. Quotiens volui ḡgregare filios tuos quēadmodū auis nūdū suū sub pennis. t̄ nolusti. Ecce relinquez vobis domus vñta deserita. Dico autē vobis qz non videbitis me donec veniat cū dicetis: benedictus qui venit in nomine dñi.

XIII

T factū est cū introiis̄ iesus in e domū cuiusdā principis phariseoy sabbato manducare panez t̄ ipi obseruabant eū. Et ecce homo qui dam h̄ydropicus erat ante illum: Et rū deus iesus: dixit ad leḡspitos t̄ phariseos dicens: Silicet sabbato curare: At illi tacuerūt. Ipse vñ apprehensum nauit eū ac dimisit. Et r̄ndens ad illos dixit: Cui vñm asinus aut los in puteū cadet. t̄ nō cōtinuo exrāhet illū die sabbati? Et nō poterāt ad h̄ r̄ndere illi. Dicebat autē t̄ ad inuitatos parabolā intēdens quō primos accubitus eligerent

ij

A

Mat. 12. b
Mar. 3. a. 8. c. b
8. 13. c.
B
Mat. 12. g.
Mar. 12. g.

vicens ad illos: Cum iuitatus fueris
ad nuptias nō discumbas in primo lo-
co ne forte honoratior te sit iuitat ab
illo, et veniens his qui te et illū vocavit,
dicat tibi: da huic locum, et tu incipias
cum rubore nouissimum locum tenere.
Sed cum vocatus fueris, vade recubē
in nouissimo loco: ut cu; venerit qui te
iuitauit dicat tibi: Amice ascende supe-
rius. Tunc erit tibi gloria coram simul
discubentib; quia omnis qui se exaltat
humiliabit, et qui se humiliat exaltabitur.
Dicebat aut et ei qui se iuitauerat. Cū
facis prandium aut cenam noli vocare a-
micos tuos neqz fratres tuos neqz co-
gnatos neqz vicinos, neqz diuites, ne
forte et ipsi te reiuitent: et fiat tibi retribi-
tutio. Sed cum facis iuuiū voce pau-
paupes debiles claudos et cecos: et beat
eris: quia nō habet retribuere tibi. Retribu-
tetur em̄ tibi in resurrectiōe iustorū.
Hec cū audisset quidaz de simul discu-
bentib; dixit illi: Beatus qui manduca-
bit panem in regno dei. At ipse dixit ei.
Homo quidam fecit cenam magnam,
et vocavit multos. Et misit seruū suum
hora cene dicere iuitatis ut venirent,
quia iam parata sunt omnia. Et ceperunt
simil omnes excusare. Primus dixit ei
Uillam emi, et necesse habeo exire et vi-
dere illam. Rogo te: habe me excusatū.
Et alter dixit. Iuga bolum emi quineqz.
et eo probare illa. Rogo te: habe me ex-
cusatum. Et alias dixit: Chorem duxi et
ideo nō possum venire. Et reuersus ser-
uus nunciauit h̄c dño suo. Tunc irat
paterfamilias dixit seruo suo: Eti cito
in plateas et vicos ciuitatis: et pauperes
ac debiles et cecos et claudos introduc
huc. Et ait seruus. Dñe factum est ut
imperasti et adhuc locus est. Et ait dñs
seruo. Eti in vias et sepes et compelle in-
trare ut impleaf domus mea. Dico aut
vobis: quia nemo viror illoz qui vocati
sunt gustabunt cenam meā. Ibant autē
turbe multe cum eo, et cōuerlus dixit ad
illos: Si quis venit ad me et nō odit pa-
trēm suum, et matrem et p̄roxem et filios

et fratres et sorores, adhuc aūsem et aīam
suam: non potest meus esse discipulus.
Et qui nō baulat crucem tuam et ve-
nit post me: nō potest meus esse discipu-
lus. Quis em̄ ex vobis volens turrim
edificare: nonne prius sedens cōputat
sumptus qui necessarij sūt si habeat ad
p̄ficiendū: ne postqz poluerit fundamen-
tū et nō potuerit perficere? Om̄s qui vi-
dent incipient illudere ei dicentes, quia
hic homo cepit edificare et nō potuit con-
sumare. Aut quis rexiturus cōmittere
bellū aduersus alii regē: nō sedens p̄i?
cogitat si possit cū decem milib; occurre
re ei, qui cum viginti milibus venit ad
se. Alioquin adhuc illo longe agente le-
gationem mittenis rogat ea que pacis
sunt. Sic ergo om̄s ex vobis qui nō re-
nunciat oīb; que possidet: nō p̄t meus
esse discipulus. Bonū est sal. Si autem
sal euauuerit: in quo cōdierit: Neqz in
terram neqz in sterquiliniū ytile est: sed
foras mittetur. Qui habet aures audiē-
di audiat.

Mat. io. g. 7. 16. f.
Mar. 8. g. 5. 9. c.

XV
Rant autē appropinquant es ei pu-
blicani et peccatores ut audiret
illū. Et murmurabāt pharisei
et scribe dicentes: quia hic peccatores re-
cipit et manducat cū illis. Et ait ad illos
palvolam istam dices: Quis ex vobis ho-
mo qui habet centum oues et si perdi-
dit vnam ex illis, nonne dimittit nona-
gintanouem in deserto et vadit ad illam
que perierat donec inueniat eā. Et cu;
inuenierit eā, imponit in humeros suos
gaudens et veniens domū cōuocat ami-
cos et vicinos dicens illis: Congratula-
mini mihi qz inueni ouē meā qz pierat.
Dico vobis qz ita gaudiū erit in celo su-
per uno peccatore p̄iam agentem: qz sup
nonagintanouē iustis qz nō indigent pe-
nitentia. Aut que mulier h̄is dragmas
decē: si pdiderit dragmā vnam: nōne ac-
cendit lucernā et euertit domū et querit
diligenter donec inuenit eam. Et cū in-
uenierit conuocat amicas et vicinas, di-
cens: Congratulamini mihi, qz inueni
dragmā quam pdiderā. Ita dico vobis

Mat. io. g.
1. 18. e.
Mar. 5. b.
Mar. 9. g.

Mat. 9. b.
Mar. 2. d.

Mat. 18. b.

C

Mat. 2. b.
Ac. 4. c.

obie. 4.

D
p. 77.
Mar. 22. a.
Eph. 19. v.

Mat. 5. c.

F
Oli. 40. 3.

LUCAS

D gaudiū erit corā angelis de super vno
 peccatore penitentiā agēte. Ait aut̄. Ho
 mo quidā habuit duos filios. et dixit ado
 lessentior ex illis patri. Pater da mihi
 portionē substantie que me p̄tingit. Et
 diuīt illis subam. Et non post multos
 dies: congregatis oībo adolescentior filius
 p̄gre p̄fectus est in regionē longinquā
 et ibi dissipauit subam suam viuendo lu
 xuriōse. Et postq̄ oīa p̄summaſſet: facta
 est famē valida in regione illa. et ipſe ce
 pit egere. Et abiit et adhēſit vni ciuium
 regionis illius. et misit illū in villam su
 am ut paſceret porcos. Et cupiebat im
 plere ventrē ſuū de ſiliquis q̄s porci mā
 ducabant: et nemo illi dabat. In ſe autē
 reuersus dixit: Quāti mercenarij in do
 mo p̄tis mei abūdant panibꝫ: ego autē
 hic fame pereo. Surgā et ibo ad patrem
 meū et dicā ei. Pater peccauī in celum
 et coram te. iam nō ſum dignus vocari fi
 lius tuus: fac me ſicut vnum de mercē
 narris tuis. Et Surgens venit ad patrem
 ſuū. Cū aut̄ adhuc longe eſſet: vidit illū
 pater ipſius: et misericordia motus eſt: et
 accurrens cecidit ſup collum eius. et oſcu
 latus eſt eum. Dixitq; ei filius: Pater
 peccauī in celū et coram te: iam non ſum
 dignus vocari filius tuus. Dixit autē
 pater ad ſeruos ſuos: Lito p̄ferte ſtolaz
 primā et induite illum: et date anulū in
 manu eius. et calciamenta in pedes eius
 Et adducite vitulū ſaginatū et occidite
 et manducemus et epulemur: quia hic fi
 lius meus mortuus erat et reuixit: perie
 rat et inuentus eſt. Et ceperunt epulari.
 Erat autē filius eius ſenior in agro. Et
 cū veniret et appropinq̄ret domui: audi
 uit ſymponiā et choz. et vocauit vnu de
 ſuis et interrogauit quid hec eſſet. Iſcq;
 dixit illi. Frater tuus venit. et occidit pat
 tuus vitulū ſaginatū: qz ſaluū illum re
 cepit. Indignatus eſt aut̄ et nolebat in
 troire. Pater ergo illius egressus cepit
 rogare illū. At ille r̄ſdens dixit p̄tī ſuo.
 Ecce tot annis ſeruio tibi. et nūqz māda
 tum tuū p̄terui. et nūqz dediti mihi he
 dum ut cū amicis meis e pularer. Sed

poſiq̄ filius tuus hie qui te uorauit ſub
 itanciam ſuam cum meretricibus venit
 occidiſſi illi vitulū ſaginatū. Ait ipie di
 xit illi. Fili tu ſemper mecum eſt. et omia
 mea tua iunt. Epulari autem et gaude
 re oportebat: quia frater tuus hic mor
 tuus erat. et reuixit: perierat et inuentus
 eſt.

XVI

Icebat at et ad diſciplos ſuos.

D Homo qdām erat diues q̄ ha
 bebat vilucū. et hic diſtamatus ē
 apud illum: quāfi diſſipasset bona illius
 Et vocauit illum: et ait illi. Quid hoc au
 dio de te? Redde rōem villicationis tue
 Nam em nō poteris villicare. Ait autē
 villicus intra ſe. Quid faciam: quia dñs
 meus aufert a me villicationem. Fode
 re nō valeo: mendicare erubefco. Scio
 quid faciam: ut cū amotus fuero a villi
 cationē: recipiant me in domos ſuas. Cō
 uocatis itaq; ſingulis debitoribꝫ dñi ſui
 dicebat primo: Quātu debes dño meo
 At ille dixit. Centū cados olei. Dixitq;
 illi: Accipe cautionē tuā. et lede cito ſcri
 be quinquaginta. Deinde alio dixit: Tu
 vero qz̄tū debes? Qui ait centū cō
 ros tritici. Ait illi. Accipe litteras tuas:
 et ſcribe octoginta. Et laudauit dñs vil
 licum iniquitat̄: qz prudenter feciſſet:
 qz filii huī ſeculi prudētores ſitibꝫ lu
 cis in generatione tua ſunt. Et ego ro
 dico: Facite robis amicos de mamona
 iniquitat̄: vt cū defeceritis: recipiant
 vos in eterna tabernacula: Qui fidelis
 eſt in mīmo. et in maiori fidelis eſt: et qui
 in modico iniquus eſt. et in maiori ini
 quus eſt: Si ergo in iniquo mamona fi
 deles nō fuſſis: quod verū eſt quis cre
 det robis. Et ſi in alieno fideles nō fu
 ſſis qd vīm eſt quis dabit robiſ: Ne
 mo ſuus pōt duobꝫ dñis ſuire. Aut. n.
 vnu odiet. et alter̄ diliget. aut vni adle
 rebit. et alter̄ ptemnet. Non potestis deo
 ſeruire et mamone. Audiebant autē oīa
 hec pharisei q̄ erant auari: et deridebant
 illū. Et ait illis. Elos eſtis qui iuſtifica
 tis vos corā hoībꝫ. deus aut̄ nouit corda
 reſtra: Quia qd hoībus altū eſt: abomi
 nat̄ ſe.

Nat. 25.c

Job. 31.

B

Nat. 6.e

Nat. 23.

O iij

at.ii.b. natio est ante deū. Lex et prophete vñsc ad
at.5.b.Olar. iohannē: ex eo regnū dei euangelīcā. et
at.5.e.7.9.b ois in illud vim facit. Facilius est eñi ce-
lum et terram pterire q̄ de lege vñtū api-
at.5.e.7.9.b cem cadere. Omnis q̄ dimittit vñzē suā
et alteram ducit. mechaf. et qui dimissaz
et viro ducit mechaf. Homo quidā erat
at.5.e.7.9.b diues qui induebatur purpura et byssō
et epulabaf quotidie splendide. Et erat
quidam mendicus noie laçarus: qui ia-
cebat ad ianuā eius vñceribus plenus.
cupiens saturari de mīcis que cadebant
de menta diuitiis et nemo illi dabat. Sz
et canes veniebant et lingebat vñlera ei.
Factum est autem ut moreref mendic-
cus: et portaret ab angelis in finū abrae
Mortuus est autem et diues. et sepultus
est in inferno. Eleuans autem oculos sus-
os cum esset in tormentis. vidit abraaz
alonge et laçarum in finu eius et ipse cla-
mane dixit: Hater abraā miserere mei:
et mitte laçaru ut intigat extremū digiti
sui in aquam ut refrigeret linguā meaz
quia crucior in hac flamma. Et dixit illi
abraam. Eli recordare quia receperisti vo-
na in vita tua. et laçarus sif̄ mala. Nūc
autem hic p̄solat: tu nō cruciaris. Et in his
obi inter nos et vos chaos magnū hr-
matū est: ut hi qui volunt hinc transire
ad vos nō possint: neq; inde huc trāsme-
are. Et ait. Rogo q̄ te p̄ ut mittas euz
in domū p̄tis mei. Habeo eñi qñq; fra-
tres: ut testetur illis ne et ipsi vñiat in
hūc locū tormentoz. Et ait illi abraam
Hūt moylen et prophetas: audiant illos. At
ille dixit: Non p̄t abraam: sed si quis ex
mortuis ierit ad eos. penitentiā agent.
Ait autem illi: Si moylen et prophetas non
audiunt: neq; si quis ex mortuis resur-
rexit credent.

XVII

Lait ad discipulos suos. Im-
e possibile est ut nō vñiat scanda-
la. Cle autem illi p̄ quem vñiunt.
Utilius est illi si lapis molaris impona-
tur circa collū eius. et p̄ficiat in mare: q̄
ut scandalizet vñtū de pusillis istis. At/
tendite vob. Si peccauerit in te frater
tuus: increpa illum: et si pñiam egerit di-

mitte illi. Et si septies in die peccauerit
in te et septies in die puerus fuerit ad
te dicens: penit me: dimitte illi. Et di-
xerūt apli dñs. Aldauge nobis fidem. di-
xit autem dñs. Si habueritis fidem sicut
granū synapis dicetis huic arcti moro
eradicare et transplantare in mare: et obe-
dient vobis. Quis autem p̄ in hñs fuū ar-
rante aut palcente loves que regressio
de agro dicat illi statim transfi et recubē:
et nō dicit. para q̄ cenē et p̄cinge te et mi-
nistra mihi donec manducē et bibam et
post hoc tu māducabis et bipes. Numqđ
gratiā habet fūo illi: q̄ fecit que ci impe-
rauerat. Non puto. Dic et vos cū feceri-
tis oia que p̄cepia sunt vobis dicite: fūi
inutiles sumus. Qđ de buimus facere
fecimus. Et faciū eli dū iret in hierām
trāsibat p̄ media samariā et galyleā. Et
cū ingrederef quoddā castellū. occurre-
rūt ei decē viri leprosi. qui steterūt alon-
ge: et leuaerunt vocem dicentes. Iesu
p̄cepto mālerere nostri. Quos ut videt
dixit: Ite ostendite vos sacerdotib. Et

Mat.8.a.Olar.

factum est dū iret: mundati sunt. Unus
autem ex illis ut videt quia mundatus
est: regressus est cū magna voce magni-
ficans deum. Et cecidit in facie ante pe-
des eius: gratias agens. Et hic erat sa-
maritanus. Respondens autem iesus di-
xit. Nonne decem mundati sunt. Et no-
uem vbi sunt. Non est inuentus q̄ redi-
ret. et daret gloriam deo nisi hic alienige-
na. Et ait illi. Surge vade: quia fides
tua te saluū fecit. Interrogatus autem a
phariseis quando vñiet regnum dei: re-
spondens eis dixit: Non vñiet regnum
dei cum obseruatione: neq; dicent: ecce
hic aut ecce illuc. Ecce enim regnū dei in-
tra vos est. Et ait ad discipulos suos. Cle-
ment dies quando desideratis videre
vñz diem filij hominis et nō videbitis
Et dicet vobis. Ecce hic et ecce illuc. No-
lite ire: neq; sectamini. Nam sicut fulgur
choruscanus sub celo in ea q̄ sub celo sunt
fulget ita erit filius vñs in die sua. Pri-
mum autem oportet illum multa pati
et reprobari a generatione hac. Et sicut

Leuif.14.

Mat.24.d

Mat.13.e.

Mat.24.e

LUCAS

i. Pet. 3. d.

Factū ē in diebus noe: ita erit et in diebus fili⁹ homīs. Edebant et bibebant, uxores ducebant et vabant ad nuptias. usq; in diem qua intrauit noe in arcā. et venit diluuiū et pdidit oēs. H̄l̄r sicut factum est in diebus loth: Edebant et bibebant emebant et vendebant. plantabāt et edificabant: q̄ die aut̄ exiit loth a sodomis pluit ignem et sulphur de celo: et oēs pdi- dit. Sc̄m h̄c erit qua die filius homīs reuelabitur. In illa hora qui fuerit in te- cto et vasa eius in domo, ne descendat tol- lere illa, et qui in agro sit non redeat re- tro. O mōres estote uxoris loth: Qui cūq; quesierit aīam suam saluā facere p- det illā. Et quicūq; pdiderit illā: viuifi- cabit eā. Dico vobis in illa nocte erunt duo in lecto vno: unus assumet et alter relinquet. Due erunt molentes in vnu- vna assumet et altera relinquet. Duo in agro: unus assumet et alter relinquitur. R̄identes d̄cūt illi: Ebi dñe. Qui di- rit illis: Cibūq; fuerit corpus: illuc cō- gregabunt et equile.

XVIII

A
Eccl. 18.
I. Tessa. 5. d.

Icebat aut̄ et palpalam ad illos. qm̄ oportet semp̄ orare et nō de- ficerē: dices: Iudex quidā erat in quadā ciuitate: qui deum nō timebat et hom̄em nō reuerebat. Clidua aut̄ que- dā erat in ciuitate illa, et veniebat ad eū dicens. Cūdico me de aduersario meo. Et nolebat p̄ multum tps. Post hec au- te dixit intra se. Et si deū nō timeo nec hoīem reuereo, tamen qz molesta ē mihi hec vidua vindicabo illā. ne in nouissi- mo veniens fugillet me. Ait aut̄ dñs. Audite qd iudex iniqtatis dicit. De aut̄ nō faciet vindictam electorū suorū clas- mantū ad se die ac nocte: et patientiam habebit in illis. Dico aut̄ vobis. qz cito faciet vindictā illoꝝ. Clerūtū filius homīs veniens putas inueniet fidem in terra. Dicit at̄ et ad quosdā q̄ in se p̄fidebat tā q̄ iusti et aspnabant̄ ceteros. palpā istaz dicens. Duo hoīes ascendebat in tēplū ut oraret̄ unus phariseus et alter publi- canus. Phariseus stās. hec apud se ora- bat. Deus grās ago tibi, qz nō sum sic

ceteri hoīm. raptoreſ. iniuſi. adulteri. re- lut etiā hic publicanus. Jeiuno bis in sabbato: decimas do oīm q̄ posſideo. Et publican⁹ alonge stās nolebat nec oculi ſuū dicēs. Deus pp̄tius esto mihi peccatori. Dico vobis descendit hic iustificatus in domū ſuā ab illo. qz oīs q̄ ſe exaltat hūi- liabit: et q̄ ſe hūiliat exaltabit. Afferebat Mat. 19. c aut̄ ad illum et infantes ut eos tangereſ. Qd cū viderent discipuli increpabant illos. Jesus aut̄ conuocans illos dixit. Sinite pueros venire ad me: et nolite retare eos. Taliū ē eī regnū dei. Amē dico vobis: quicūq; nō accepert̄ regnū dei ſicut puer nō intrabit in illud. Et in terrogauit eū qdā princeps dices. O Igē bone: qd faciēs vitā eternā pſſideb. Di xit aut̄ ei iesus. Quid me dicas bonū. Ne mo bonus niſi ſolus dñs. Nādata noſti. Nō occides. nō mechaber; nō ſurtū ſa- cies. nō falſum teſtimoniū dices. hono- ra p̄fem tuū et m̄fem. Qui ait. Hec oia- cuſtodiui a iuuētute mea. Quo audito- iestis: ait ei. Adhuc vnu tibi teſt. Oia qcūq; habes vnde et da paupib⁹ et habet- bis theſauꝝ in celo: et veni ſeq̄re me. Hic ille auditio. tristatus eſt qz diues erat valde. Clidens aut̄ iesus illū tristem fa- ctum. dixit: qd difficile q̄ pecunias h̄nt in regnū dei intrabunt. Facilius eſt eī ca- melū p̄ ſoramen acuſ transire: qz diuitē intrare in regnū dei. Et dixerūt q̄ audie- bant: Et quis p̄t ſaluuſ fieri. At illis. Que imposſibilia ſunt apud hoīes. pos- ſibilia ſunt apd̄ deū. Ait aut̄ petrus: Ec- ce nos dimiſimus oia, et ſecuti ſum⁹ te. Qui dixit ei: Amē dico vobis nemo ē qui reliquit domū aut̄ pentes aut̄ frēs aut̄ uxorē aut̄ filios. pp̄t regnū dei et nō recipiat multo plura in h̄tpe et in ſeculo futuro vitā eternā. Assumpſit aut̄ iesus duodecim: et ait illis: Ecce ascendimus h̄ierolymā. et p̄sumabunt̄ ola q̄ ſcripta ſint per pp̄letas te filio hoīe. Tradetur eī gentib⁹. et illudetur. et flagellabitur et conſpicietur poſic̄q; flagellauerint occi- dent eū. et die tercia resurget. Et ipſi ni-

OJ iiiij

t.20.g
t.10.g
G
Iat.10.g

hilicōp intellecerūt. Et erat verbū istud
absconditū ab eis; et nō intelligebant q̄
dicebant. Factū est autē cū appropinq̄/
ret hierichō: cecus qdām sedebat secus
viam mendicans. Et cum audiret tur-
bam p̄tereuntē: interrogabat quid hoc
esset. Dixerūt autē ei: q̄ iesus nazaren?
transfret. Et clamauit dicens: Iesu fili
david miserere mei. Et qui p̄eribāt in
crepabant eū ut taceret. Ipse vero mul-
to magis clamabat: fili david miserere
mei. Stans autē iesus iussit illū adduci
ad se. Et cū appropinquasset: interroga-
uit illum dicens: Quid tibi vis faciam
At ille dixit: Dñe vi videā. Et iesus di-
xit ei: Respice. Fides tua te saluū fecit.
Et cōfessum vidit. Et sequebat illū ma-
gnificans deum. Et oīs plebs ut vidic-
redit laudem deo.

XIX

B
T e ingressus pambulabat hie-
richo. Et ecce vir noīe cōacheus
et hic princeps erat publicanoz
et ipē dives. Et querebat videre ielum
quis esset. et nō poterat p̄ turbā. quia sta-
tura pusillus erat. Et p̄currentis alcedit
in arborem siccomorū ut videret eum q̄
inde erat transfiguratus. Et cū venisset ad
locum suspiciens ielus vidit illū m. et di-
xit ad illum. zachte. festinans de scende:
quia hodie in domo tua oportet me ma-
nere. Et festinans de scendit: et excepit il-
lum gaudens. Et cum viderent omnes
murmurabant dicentes q̄ ad hōlem pec-
catorēm diuertisset. Stans autem cas-
teus dixit ad ielum: Ecce dimidiū bo-
nor̄ meoz dñe do pauperibus. et si quid
aliquem defraudaui reddo quadruplū.
Ait iesus ad eum: Quia hodie salus dō
mī hūic facta est: eo q̄ et ipse filius sit
abrae. Cenit em̄ filius bois q̄rere et sal-
uū facere quod perierat. Hoc illis audiē-
tibus adiiciens dixit p̄abolam q̄ esset. p̄
pe hierlm̄: et quia existimarent q̄ confe-
stim regnum dei māifestare. Dicit ergo
Homo quidam nobilis abiit in regio-
nem longinquā accipere sibi regnum: et
reverti. Clocatis autem decem servis
suis. dedit eis decem mīnas. et ait ad illos

Negociamini dum venio. Ciues autē
eius oderūt eum et miserunt legationē
post illum dicentes: nolumus hunc re-
gnare super nos. Et factū est ut rediret
accepto regno: et iussit vocari seruos qui
bus dedit pecunia: ut sciret quantū quis
q̄ negociauit esset. Cenit aut̄ primus
dicens: Dñe: mīna tua decem mīnas ac
quisiuit. Et ait illi: Euge ut ne serue q̄
in modico fuisti fidelis eris potestatē ha-
bens sup decem ciuitates. Et alter venit
dicens: Dñe mīna tua fecit quinq̄ mīnas
Et huic ait: Et tu esto sup quinq̄ ciui-
tates. Et alter venit dicens. Dñe ecce
mīna tua quā habui repetitam in suda-
rio. Timui em̄ te quia homo austerus
es: tollis quod non posuisti. et metis qđ
nō teminasti. Dicit ei: De ore tuo te iu-
dico serue nequā. Sciebas q̄ homo au-
sterus sum: tollis quod nō posui. et mes-
tena quod nō seminavi. Et quare non
dedisti pecunia mea ad mensam: et ego
veniens cū p̄suris utiq̄ exegissim illud
Et astantibz dixit. Auserte ab illo mīna
et date illi qui decem mīnas habet. Et di-
xerūt ei: Dñe habet decem mīnas. Dico Mat.13.b.7.25.e.
aut̄ robis quia omni habenti dabit et abū Mar.4.e.9.8.c.
dabit: ab eo aut̄ qui nō habet et qđ habet
auferet ab eo. Ut rūtamē inimicos me Deut.19.
os illos qui nō uerūt me regnare su-
per se adducite hue. et interficite aī me. Et
his dictis p̄cedebat ascendens hieroso-
lymā. Et factum est cum appropinquas Mat.21.a. Mar.
set ad bethphage et bethaniam. ad montem ii.a. Joh.12.b.
qui vocat olivetum: misit duos discipulos
dicens: Ide in castellum quod p̄tra vos Mat.21.a
est. In qđ introuentis inuenietis pul-Mar.ii.a.
lum asine alligatiū cui nemo vñq̄ h̄im
sedet. Soluite illum et adducite. Et si
quis interrogauerit quare soluita. sic
dicetis ei: Quia dominus operam eius
desiderat. Abierūt autem qui missi erē
et inuenierūt sicut dixit illis stantem pul-
lum. Soluentibz autem illis pullū di-
xerunt dñi eius ad illos. Quid soluitis
pullum? At illi dixerūt: Quia dñs eum
necessariū hz. Et duxerūt illū ad ielum
Et iactantes vestimenta supra pullū im-

C

Mat.25.0

Iat.5.e
Iat.5.f

B

Iat.15.e,

Iat.25.b
Iat.13.g.

LUCAS

posuerūt iesum. Euntes autē illo subster
 nebant vestimenta sua in via. Et cū ap/
 propinquaret iam ad descensum montis
 oliueti; ceperūt omnes turbae descendentes
 tuū gaudentes laudare deum vocē mag-
 gna sup ostibus quas viderant virtuti-
 bus dicentes. Benedictus qui venit rex
 in nomine domini: par in celo et gloria in excelsis.
 Et quidā phariseorū de turbis dixerūt ad illum: Magister increpa discipulos tuos. Quibus ipse ait: Dico vobis quod si hi tacuerint lapides clamabūt. Et ut appropinquit: videns civitatem fleuit sup illaz dicens: Quia si cognouisses et tu. Et quidā in hac die tua quod ad pacem tibi nunc abscondita sunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te. et circūdabunt te inimici tui vallo: et circūdabunt te co-
 angustabūt te vndeque: et ad terram posterneant te. et filios tuos qui in te sunt. Et nō relinquēt in te lapidē sup lapidē: eo quod nō cognoueris tempus visitationis tue.
XX
 Et ingressus in templum cepit encere
 vendentes et ementes: dices illis. Scri-
 ptum est: quod domus mea domus orationis
 est. Tlos autē fecisti illā speluncā latro-
 nū. Et erat docens quotidie in templo
 principes autē sacerdotū et scribe et pri-
 capes plebis q̄rebant illū pdere: et nō in-
 ueniebāt quod faceret illi. Quid esset p̄plus
 suspensus erat audiēs illū.

A
 Illo populi in templo et euāgeliā-
 tes ouenerūt principes sacerdo-
 tū et scribe cū senioribz. et aiūt dicētes ad
 illum: Dic nobis in qua p̄fate huc facis.
 Aut quis est qui dedit tibi hanc potesta-
 tē. R̄ndens autē iesus dixit ad illos. In
 terrogab̄ vos et ego vñū verbum. R̄ndete mihi. Baptismū iohannis de celo
 erat: an ex hoīb̄. At illi cogitabāt intra
 se dicentes: Quia si dixerimus de celo
 dicet: Quare ḡ non credidistis illi: Si
 autē dixerimus ex hoīb̄ plebs vniuersa
 lapidabit nos. Certi sunt enim iohannez
 poteram esse. Et r̄nderūt se nescire vñ
 esset. Et iesus ait illis. Neq̄ ego dico vobis
 in qua potestate huc facio. Cepit autē

dicere ad plebem parabolā hāc. Homo Mar.12.a
 quidam plantauit vineā et locauit eam
 colonis. et ipse pegre fuit multis ipibus
 Et in tempe illo misit ad cultores suū.
 vt de fructu vinee darent illi. Qui ce-
 sum dimiserūt eū inanē. Et addidit al-
 terū suū mittere. Illi autē hunc quoq;
 cedentes et afficiētes p̄tumelia: dimis-
 rūt inanē. et addidit tertium mittere. q̄ et
 illū vulnerātes eicerūt. Dixit autē dñs
 vinee. Quid faciā: Mittā filiū meū dis-
 lectū: sorbitan cū hūc viderint verebūf.
 Quē cū vidissent coloni: cogitauerunt
 intra se dicentes. Hic est heres. Occida
 mus illum: vt nostra fiat hereditas. Et
 eiectū illū extra vineā occiderūt. Quid
 ergo faciet illis dñs vinee. Venient et p̄-
 det colonos istos et dabit vineam alijs.
 Quo audito dixerūt illi: Absit. Ille au-
 tē aspiciens eos ait. Quid est ergo h̄qđ
 scriptū est: lapidē quē reprobauerūt edi-
 ficantes hic factus est in caput anguli.
 Quid q̄ ceciderit super illū lapidē p̄quassa-
 bit: sup quē autē ceciderit cōm̄ inuenit illū
 Et querebāt principes sacerdotū et scri-
 be mittere in illum manus illa hora et ti-
 muerūt p̄lm. Cognouerūt eis quod ad ip-
 sos dixerit filii udinē hāc. Et oī struan-
 tes miserūt infidatores quod se iustos simu-
 larēt: vt capent eū in fūrone. et raderēt
 illū principatui et p̄tati p̄sidis. Et inter-
 rogauerūt eū dicentes. Oīḡ scimus quod
 recte dicas et doceas et nō accipias p̄sonam
 sed viā dei in veritate doceas. Licet nobis
 tributū dare cesarian nō. Considerās
 autē dolum illoꝝ dixit ad eos. Quid me
 tēptatis. Ostendite mihi tēnamū. Lui
 h̄z imaginē et inscriptiōnē. Fūdetes di-
 xerūt. Cesaris. Et ait illis. Reddite ḡ q̄
 sunt cesaris cesari. et que sunt tēi deo. Et
 nō potuerūt verbum eius reprehendere
 coram plebe: et mirati in responso eius
 tacuerūt. Accesserūt autē quidā saduceo-
 rū. qui negāt esse resurrectionē. et inter-
 rogauerūt eum dicentes. Oīḡ moyses
 scripsit nobis si frater alicuius mortuus
 fuerit habens uxorem. et hic sine liberis
 fuerit. vt accipiat eam frater eius prore

F
:22.e
:12.d
3.

G
:22.g.
:12.f
5.109.

:22.g
:12.f.
c.12.g

A
t.12.g

B
t.24.a
r.13.a.

¶ suscitet semen fratri suo. Septē ergo fratres erant et primus accepit uxorem et mortuus est sine filiis. Et sequens accipit illā. et ipse mortuus est sine filio. Et tertius accipit illā. sicut et oēs septē. et nō reliquerūt semē: et mortui sunt. Nouis simē om̄m mortua est et mlier. In resurrectione ergo cuius eoz erit uxor. Siq̄ dem septē habuerūt eā uxore. Et ait ille iesus: Filii huius seculi nubūt: et tradūnt ad nuptias: illi vō q̄ digni habebūt seculo illo. et resurrectōe ex mortuis neq̄ nubēt neq̄ ducent uxores. neq̄ ultra moai poterūt. Eōles. n. angelis sunt et filii sunt dei. cū sint filii resurrectionis. Quia vō resurgat mortui: et moyses om̄ dicit secus rubū: sicut dicit dñm deū abraham et deū ysaac et deū iacob. De' autē nō est mortuop sed viuop. Om̄is. n. viuūt ei. R̄ndentes autē quidā scribap̄ dixerūt ei. Oīḡ bñ dixisti. Et amplius nō audiebat eū quicq̄ interrogare. Dixit autē ad illos: Quō dicūt xp̄m filiū esse dauid. et ipse dauid dicit in libro psalmoz: dixit dñs dño meo sede a textris meis donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuop. Dauid ḡ dñm illū vocat. et quō filius ei est. Audiete autē oī p̄plo dixit: discipulis suis. Attendite a scribis qui volunt ambulare in stolis. et amant salutatiōes in foro et primas cathedras in synagogis. et primos discubitus in ɔuiuīs: Qui devorant domos viduaz simulantes longam orationem. H̄i accipient dñiationē maiorem.

XXI

Espiciēs autē vidit eos q̄ mittebat mūera sua in gaçophylatiū diuites. Cidit autē et qndam vidua paup̄culā mittētē era minuta duo. Et dixit: Clere dico robis: qz vidua hec paup̄ plus q̄ oēs misit. Nam oēs hi ex abundanti sibi miserūt in mūera dei: hec autē ex eo q̄ deest illi oēm victū suū quē habuit misit. Et quibusdā dicentib⁹ de tēplo q̄ bonis lapidib⁹ et bonis ornatum esset. dixit: H̄ec q̄ videris venient dies in quib⁹ nō relinquef lapis supra lapide qui nō destruaf. Interrogauerūt autē

illū dicentes: Preceptor qñ hec erunt et Mat.24.a qd̄ signū cum fieri incipient. Qui dixit. Mar.13.b Cidete ne seducemini. Multe em̄ re. Mat.24.a. Or. nient in noīe meo dicentes qz ego sum 13.b. Eph.5.b. et t̄pus appropinquat. Nolite ire post eos 1. Cor.3.b. Cuī autē audieritis prelia et seditiones: no Col.2.d. lite terreri. Oportet primū hec fieri. sed nondū statim finis. Tunc dicebat illis: Surget gens p̄tra gentē et regnum ad Mat.24.b uersus regnū et terremotus magni erūt Mar.13.b p̄ loca et pestilentie et famēs: terrores qz d̄ celo. et signa magna erūt. Sed ante hec Mat.24.d. Or. om̄ia initient robis manus suas et p̄se 13.b. Joh.15.f quenq̄ tradentes in synagogas et custodiās: trahentes ad reges et presides p̄t nomen meū. Continget autē robis in te stimoniū: Ponite ergo ī cordib⁹ vestris nō p̄meditari quē admodū respondeat. Ego em̄ dabo robis os et sapiam: cui nō poterūt resistere et tradicere omnes ad uersarij vestri. Trademini autē a pentibus et fratrib⁹ cognatis et amicis: et mor te afficiant ex robis. Et eritis odio om̄ibus boībus p̄pter nomen meum. Et capillus de capite vestro nō pibit. In patientia vestra possidebitis aias vestras. Cuī autē videritis circūdari ab exercitu hierlm̄: tunc scitote qz appropinquavit desolatio eius. Tunc qui in iudea sūt su giant ad montes: et qui in medio eius discedant. et qui in regionibus nō intrent in eā. qz dies vltiōis hi sunt. vt impleat oīa que scripta sunt. Cle autē p̄gnantib⁹ et nutrientib⁹ in illis dieb⁹. Erit em̄ pressura magna sup̄ terrā: et ira populo huic. Et cadēt in ore gladij: et captivi du cens in om̄is gētes. Et hierlm̄ calcabit a gētib⁹ donec impleant p̄pa nationū. Et erūt siḡ in sole et luna et stell: et in fr̄is p̄sura gentiū p̄ p̄fusioē sonit' maris et flu ctuū arescētib⁹ boīb⁹ p̄ timore et expectatione q̄ sup̄ueniet vniuerso orbi. Hā v̄tutes celoꝝ mouebūt. Et tūc videbunt filiū boīs venientē in nube cū ptate magia et maiestate. His autē fieri incipientibus: respicite et leuate capita v̄ta: qm̄ appropinqt redēptio v̄ta. Et dixit illis fili tūdinē: Cidete ferculēa et om̄is arbore.

Mat.10.f
Mat.24.c
Mat.13.d
Mat.24.c
Mat.13.d
Mat.24.c
Mat.13.d
Mat.24.c. Or.
13.d. Isa.13.
Ezech.13.
Esa.13.b.
Jobel.2.
Mat.24.d
Mat.13.f. Job.
26. Isa.3.
Mat.24.e
Mat.13.f.

Lucas

cū pducunt iā ex se fructū: scitis qm̄ ppe
est estas. Ita et vos cū videritis hec fieri
scitote qm̄ ppe est regnū dei. Amē dico
vobis: qz nō pteribit generatio hec donec
oia fiant. Celū et terra transibūt verba
Mat.24.e. Mar.
Ro.13.d.i. Tes/
Sal.2.apoc.8.d

A
Joh.12.a.s.19.
g.120.c.
Mat.21.g. Mar
12.b. Jo.7.e.7.g
Joh.13.a.
Mat.25.b
Mar.14.b.

G
aut mea nō transibūt. Attende autē vo-
bis ne forte grauenſ corda vta in crapa-
la et ebrietate et curis huius vite. et sup-
ueniat in vos repentina dies illa: Tāqz
laqueus supueniet em̄ in oēs q sedent
sup facie oīs terre. Vigilate itaqz oī tpe
orantes: vt digni habemini fugere illa
oīa q futura sunt: et stare ante filiū vobis.
Erat autē dieb̄ vocens in tēplo: noctib̄
vo ep̄iens morabat̄ in monte q vocatur
oliueti. Et oīs ppl's manicabat ad eum
in tēplo audire eū.

XXII

B
Mat.25.b
Mar.14.b

C
Mat.25.c
Mar.14.d

Propriqbat autē dies festus
agimoz qui dicitur pascha: Et
querebant principes sacerdotū
et scribe quō eū interficerent: timebāt
vero plebem. Intravit autē satanas
in iudā qui cognoscabatur scarioth. ymū
de duodecim: et abiit et locutus est cum
principibus sacerdotū et magistratibus
quēadmodū illum traderet eis. Et ga-
uisi sunt et pacti sunt pecuniam illi dare
Et sp̄poondit. Et querebat oportunita-
tem: vt traderet illum sine turbis: Gle-
nit autē dies agimoz: an qua necesse erat
occidi pasca. Et misit petrū et iohānem
dicens: Euntes parate nobis pascha: vt
meducemus. At illi dixerunt: Elbi vis-
paremus. Et dixit ad eos: Ecce introe-
untib̄ vobis in ciuitatē occuret vobis ho-
mo quidā amphorā aque portans. sequi
mini eū in domū in quā intrat et dicetis
p̄familias dom' Dicit tibi mḡ. Elbi
est viuēsorū vbi pascha cum discipulis
meis manducē. Et ipse oīdet vobis ce-
naculū magnū stratum: et ibi parate.
Euntes autē inuenērūt sicut dixit illis:
et parauerūt pascha. Et cum facta esset ho-
ra discubuit. et duodecim apostoli cū eo.
Et ait illis: Desiderio desiderauī h̄ pas-
cha manducare vobiscū anteqz patiar.
Dico eſſi vobis qz ex h̄ nō māducāt illud
donec impleat̄ in regno dei. Et accepto

calice gratias egit et dixit: Accipite et di-
uidite inter vobis. Dico em̄ vobis q non
bibā de generatione vitis. donec regnū
dei veniat. Et accepto pane grās egit et
fregit et dedit eis dicens: Hoc est corp⁹
meū quod p̄ vobis datur. Hoc facite in
meā cōmemorationē. Similiter et calis-
cem postqz cenauit dicens: Hic est ca-
lix nouū testamentū in sanguine meo q
p̄ vobis fundetur. Clerūtū ecce manus
tridentis me mecum est in mensa. Et qz
dem filius vobis fm̄ qd̄ definitū ē vadit.
Clerūtamen v̄ vobis illi p̄ quem tradef.
Et ipsi ceperunt querere inter se: quis
esset ex eis qui hoc facturus esset. Facta
est autem et cōtentio inter eos: quis eo-
rū videref esse maior. Dixit autem eis,
Reges gentiū dñiantur eoz: et qui pote
statem h̄nc sup eos benefici vocantur.
Elos autē nō sic. Sed qui maior est in
vobis fiat sicut minor. et qui p̄cessor est
sicut ministrator. Nam quis maior est
qui recumbit: an qui ministrat? Nonne
qui recumbit. Ego autē in medio vestrū
sum sicut qui ministrat. Elos autē estis
qui mansistis mecum in temptationibus
meis. Et ego dispono vobis sicut d̄spō-
suit mihi pater meus regnū: vt edatis
et bibatis sup mensam meam in regno
meo et sedeatis sup thronos iudicantes
duodecim tribū israel. Ait autē dñs symo-
ni: Symō: ecce satanas expetiuit vos
vt cribraret sicut triticū. Ego autē roga-
ui p̄ te: vt nō deficiet fides tua. Et tu ali-
qñ conuersus: cōfirma frēs tuos. Qui
dixit ei. Dñe tecū paratus sum et in car-
cerem et in morte ire. Et ille dixit. Dico
tibi petre. nō cantabit hodie gallus do-
nec ter abneges nosse me. Et dixit eis.
Qn̄ misi vos sine sacculo et pera et calcis
amentis: nūquid aliquid defuit vobis.
At illi dixerūt: Nihil. Dicit ergo eis. Sz
nunc qui h̄z sacculū tollat: fil'iter et perā
Et qui nō habet: vendat tunicam suam
et emat gladium. Dico enim vobis: qm̄
adhuc hoc quod scriptum est operet̄ in
pleri in me. Et cum inquis deputatus
est. Etenim ea que sunt de me: finem

Mar.14.c

i. Lox.ii.

Mat.26.c. S

14.c. Act.17.d

Mat.26.c. S

14.c. Heb.2.

E

Mat.18.b.7.

b. Mar.14.c.

Mat.26.b. S

14.b. Joh.13.

Mat.18.a

Mat.9.e.

Mat.20.f.

Mat.10.f.

Mat.20.f.

Mat.19.g

D

Mar.26.c.

Mar.14.d.

Esa.53.

Mar.15.d

būt. At illi dixerūt: Domine: ecce duo gladij
h. Acille dixit eis: Hanc ē! Et egressus
ibat sūm p̄suetudinē in monte olivarū.
Secuti sunt aut̄ illū et discipuli. Et cū
puemisset ad locū: dixit illis. Orate: ne
intretis in tentationē. Et ipse auultus
est ab eis q̄ntum iactus est lapidis: et po-
litis gemib⁹ orabat dicens. Pater n̄ris
transfer calicem istū a me. Clerūtamen
nō mea voluntas: sed tua fiat. Et paruit
aut̄ illi angelus de celo p̄forans eū. Et
factus in agonia plenus orabat. Et fact⁹
est sudor eius sicut gutte languinis de-
currētis in terrā. Et cum surrexisset ab
ōcone et venisset ad discipulos suos: in-
uenit eos dormientes p̄ tristitia. Et ait
illis. Quid dormitis. Surgite orate: ne
intretis in tentatiōem. Adhuc co loquē
te ecce turba: et qui vocabat iudas vñus
de duodecim antecedebat eos et apro-
pinquauit iesu. ut oscularet euz. Iesus
autem dixit illi. Iuda. osculo hūlum ho-
minis tradis. Tūdentes aut̄ hi qui cir-
ca ipm erant quod futur⁹ erat: dixerunt
ei: Domine: si p̄cutimus in gladio. Et p̄cu-
sit vñus ex illis seruū principis sacerdo-
tū. et amputauit auriculā eius dexteram.
Respondens autem iesus ait: Sinite.
Eisq; huc. Et cū tetigisset auriculam ei⁹
fanauit eum. Dixit aut̄ iesus ad eos qui
venerant ad se principes sacerdotū et ma-
gistratus tēpli et seniores. Quasi ad la-
tronē existis cū gladijs et fustibus. Cum
quotidie vobiscū fuerim in templo: non
extendistis man⁹ in me. Sed hec est ho-
ra v̄ta: et potestas tenebrar⁹. Cōprehen-
dentes aut̄ eum. duxerūt ad domū prin-
cis sacerdotū petrus vero sequebat eum
alonge. Accenso aut̄ igne in medio atrij
et circūsedēribus illis: erat petrus in me-
dio eoz. Quē cū vidisset ancilla quedā
sedentem ad lumen et eum suisser intui-
ta dixit: Et hic cū illo erat. At ille nega-
vit eum dicens: Mulier nō noui illum
Et post pusillum alius videns eū dixit.
Et tu de illis es. Petrus vero ait. Ho-
mo nō suz. Et interuallo facto quasi ho-
re vñius: alius quidā affirmabat dices.

Vere et hic cū illo erat. nam et galyleus
erit. Et ait petrus. Homo: nescio quid di-
cis. Et cōtinuo adhuc illo loquente can-
tauit gallus. Et conuersus dñs respergit
petrum. Et recordatus est petrus verbi
dñi sicut dixerat: quia prausq; gallus
cantet. ter me negabis. Et egressus fo-
ras petr⁹ fleuit amare. Et viri qui tene-
bant illum: illudebant ei cedentes. Et
relauerūt eum: et p̄cutiebant faciem ei⁹:
et interrogauerunt eum dicentes: Pro
phētia. Quis est qui te peccatis? Et alia
multa blasphemantes dicebant in eum.
Et ut factus est dies: cōuenerūt semo-
res plebis et principes sacerdotuz et scri-
be. et duxerūt illū in p̄siliū suū dicentes.
Si tu es xp̄s dic nobis. Et ait illis. Si
robis dixerō nō credetis mihi: si autē et
interrogauerō nō r̄idebitis mihi: neq;
dimitetis. Ex hoc autē erit filius hōis
sedens a dextris virtutis dei. Dixerunt
autē omēs. Tu es filius dei. Qui ait:
Elos dicitis qz ego sum. At illi dixerūt.
Quid adhuc desideramus testimoniu-
m̄ ipsi. n. audiāmus d̄ ore el⁹. XXIII

G

Mat.26.f

Mar.14.f

Joh.6.g

Mat.16.f

Mar.14.g

Joh.6.g

Mat.26.g

Mar.14.g

Joh.6.g

Mat.27.a

Mar.15.a

Joh.18.e

Mat.27.b. Or.

15.a. Jo.18.f

Joh.18.g

E surgens oīs multitudi eoꝝ
e duxerūt illum ad pylatum. Ce-
perunt autem illum accusare.
dicentes. Hunc inuenimus subuenten-
tem gentem nostram. et phibentem tri-
buta dare cesari: et dicentem se christi
regem esse. Pylatus autem interroga-
uit eum dicens: Tu es rex iudeor̄. At il-
le respondens ait: Tu dicas. At autem pyla-
tus ad principes sacerdotum et turbas:
Nihil inuenio cause in hoc homine. At
illi inualecebant dicentes: Cōmouit po-
pulum docens p̄ vniuersam iudeā: inci-
piens a galylea usq; huc. Pylatus autē
audiens galyleā: interrogauit si hō galyl-
eus esset. Et ut cognouit qz de herodis
potestate ess̄ remisit eū ad herodē: qui et
ipse hierosolymis erat illis dieb̄. Herodē
aut̄ viso iesu: gauius ē valde. Erat
ēm cupiēs ex multo tpe videre eū eoꝝ
audiret multa de eo et sperabat signum
aliqd̄ videre ab eo fieri. Interrogabat
aut̄ eū multis ſmonib⁹. At ipe nihil illi

B

Lucas

Mat.26.f.
Mar.14.f.

Act.13.c

L
Mat.27.b.
Mar.15.a.
Mat.27.c. Mr.
1.b. Joh.18.g.
Act.3.c

Act.18.c

D
Mat.27.c. Mr.
1.c. Joh.19.g

Mat.27.d
Mar.15.c

E
E.a.d. Sap.3.

Eia.34.gal.4.d

E Apoc.6.d.7.9.b

Eia.2.

Olee.10.d

Mat.27.d

et nō debat. Stabant autē principes sacerdotū et scribe constanter accusantes eū. Spreuit autē illum herodes cū exercitu suo: et illusit induitū veste alba: et remisit ad pylatum. Et facti sunt amici herodes et pylatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad inuicē. Pylatus autem cōducaturis principibus sacerdotū et magistris plebeis dixit ad illos. Obtulisti mihi hunc hominem q̄si auertente p̄plm. et ecce ego coram vobis interrogans nullā causam inuenio in homine isto: ex his in quibus eū accusatis. Sed neq; herodes. Nam remisi vos ad illum: et ecce nihil dignū morte actū est ei. Emendatū ergo illum dimittā. Necesse autem habebat dimittere eis p̄ diem festum vnu. Exclamauit autem simul vniuersa turba dicens. Tolle hunc: et dimittē nobis barrabā. Qui erat ppter seditionē quādam factam in ciuitate et homicidiū missus in carcerem. Iterū autē pylatus locutus est ad eos: volens dimittere iesum. At illi succlamabant dicentes. Crucifige crucifige eū. Ille autē tertio dixit ad illos. Quid em mali fecit iste? Nullam causam mortis inuenio in eo. Corripā ergo illum et dimittā. At illi instabāt vobis magnis postulantes ut crucifige ref et inualescerent voces eoz. Et pylatus adiudicauit fieri petitionē eoz. Dimisit autē illis eum qui ppter homicidiū et seditionē missus fuerat in carcerē quē perebant. Iesum vero tradidit voluntati eoz. Et cū ducerent eum: apprehendērunt symonē quendā cyrenensem venientē de villa: et imposuerūt illi crucē portare post iesum. Sequebāt autē illū multa turba populi et mulierē: que plangebant et lamentabant eū. Conuersus autē ad illas iesus dixit. Filie hierlm: nolite flere sup me: sed sup vobis flete. et super filios vros. Quid ecce veniet dies in quo dicent. Beate steriles et ventres q̄ nō genuerūt: et vbera q̄ nō lactauerūt. Tūc incipiet dicere montib; cadite sup nos. et collib; opite nos. Quia si in viridi ligno hec faciūt in arido qd fiet. Ducebat autē

et alij duo nequā cū eo: vt interficerent. Et postq; venerūt in locū q̄ vocat calvarie. ibi crucifixerūt eū: et latrones vnu a dextris: alterū a sinistris. Iesus autē dicebat. Nō enim scūt qd faciūt. Dividētes vō vestimenta ei⁹ miserrūt sortes. Et stabat ppls expectans: et teridebant eū principes cū eis dicentes. Alios saluos fecit: se saluū faciat. si hic ē xp̄s dei electus. Illudebant autē ei⁹ et mislites accedentes: et acerūt offerētes ei dientes. Si tu es rex iudeorū saluū te fac. Erat autē et subscriptio scripta sup eum litteris grecis et latinis et hebraicis: hic ē rex iudeorū. Tnus autē de his qui pendebant latronibus blasphemabat eum dicens. Si tu es christus: saluum fac te ipsum et nos. Respondens autē alter increpabat eum dicens. Neq; tu times deus qui in eadem damnatione es. Et nos q̄ dem iuste: nam digna factis recipimus. Hic vō nihil mali gessit. Et dicebat ad iesum. Dñe: memento mei cū veneris in regnū tuum. Et dixit illi iesus. Amē dico tibi: hodie meū eris in paradiſo. Erat autē fere hora sexta: et tenebre facte sūt in vniuersam terrā usq; in horaz nonam. Et obscuratus est sol: et vēlum tē pli scissum est medium. Et clamans vōce magna iesus ait. Pater in manus tuas cōmendo spiritum meum. Et hec dicens expirauit. Clidens autē centurio quod factum fuerat: glorificauit deū dices. Cere hic homo iustus erat. Et omnis turba eoz qui simul aderant ad spēctaculum istud. et videbant que siebant peccientes pectora sua reuertebantur. Stabant autē oēs noti eū alonge. et mulieres q̄ secute eū erant a galylea hec vidētes. Et ecce vir noīe ioseph qui erat decurio vir bonus et iustus: hic nō p̄serat concilio et actib; eoz ab arimatheia ciuitate iudee: q̄ expectabat et ip̄e regnū dei. Hic accessit ad pylatum et petiit corpus iesu. et depositum inuoluit in sindone. et posuit eum in monumento exciso in quo nondū quisq; positus fuerat. Et dies erat pasceues. et sabbatū illucesce-

Mat.1.d.
Joh.9.d

Mat.27.d
Mat.15.d
Joh.12.d

Mat.27.f. E
1.s. Joh.19.

Mat.27.e. E
1.c. Joh.19.
Mat.27.e.
Mat.15.c.
Mat.27.e.
Mat.15.c.

Apoc.6.c
Mat.27.f. E
1.s. p̄.30
Mat.27.t.
Mat.27.f.
Mat.15.f

Mat.27.g. E
1.s. Jo.19.g

Mat.27.g
Mat.15.g
Joh.19.g

bat. Subsecute autem mulieres quod cum eo
venerant de galylea viderunt monumen-
tum et quemadmodum positus erat corpus
eius: et reuertentes parauerunt. aromata
et vnguentum et sabbato quidem siluerunt
eum mandatum.

XXIII

Ma autem sabbati valde diluculo
venerunt ad monumentum portantes
te que parquerant aromata: et
inuenierunt lapidem revolutum a monu-
mento: et ingresso non inuenierunt corpus
domini Iesu. Et factum est dum men. e alterna-
te essent de isto: ecce duo viri iterunt se-
cundus illas in parte fulget. Cum timeret
autem et decimarent vulnus in terram di-
xerunt ad illas. Quid queritis: viuentem
cum mortuis. Non est hic sed surrexit.
Recordamini quoniam loculus est vobis:
cum adhuc in galylea esset dicens: Quia
optet filium hominis trahi in manus hominum
peccatorum: et crucifigiri: et die tercia resurge-
re. Et recordate sunt vobis per eius: et regres-
se a monumento nunc auerunt hec oia illis
vndeclim: et ceteris omnibus. Erat autem maria
magdalene et iohanna: et maria iacobi. et
ceterae que cum eis erant: que dicebant ad
apostolos hec: Ecce visa sunt ante illos sicut
deliramentum verba ista: et non crediderunt
illis. Petri autem surgens eucurrerit ad mo-
numentum: et percubens videt uincula mina-
sola posita: et abiit secundum mirans quod factum
fuerat. Et ecce duo ex illis ibant ipsa die
in castellum quod erat in ipso stadio ser-
ginta ab hierusalem nomine emaus et ipsi loqui-
bantur ad inuicem de his omnibus quod acciderant.
Et factum est dum fabularentur et secundum quere-
rentur: et ipse Iesus appropinquans ibat cum
illis. Oculi autem illos tenebant: ne eum co-
giceret. Et ait ad illos: Qui sunt hi ser-
mones quos pertinetis ad inuicem ambu-
lantes. et estis tristes. Et respondens unus
cui nomen cleophas: dixit ei. Tu solus
peregrinus es in hierusalem: et non cognoui-
sti quod facta sunt in illa his diebus. Quibus
ille dicit. Que. Et dixerunt. De Iesu na-
ture non qui sunt viri prophetae: potest in ope-
re et simone. coram deo et omnibus populo. Et quod
eum tradiderunt sumi sacerdotes et princi-

pes huius in damnatione mortis: et crucifixi
erunt eum. Nos autem sperabamus: quod ipse esset
redempturus Israel. Et nunc super hoc
omnia tercia dies et hodie: quod hoc facta sunt
Sed et mulieres quedam ex nostris terra
erunt nos que ante lucem fuerunt ad mo-
numentum et non inuenient corpus eius. venie-
runt dicentes eos: sed etiam visione angelorum vi-
disse: qui dicit eum vivere. Et abiuit quod
dam ex nostris ad monumentum. et ita in-
uenierunt sicut mulieres dixerunt. ipsi vero
non inuenierunt. Et ipse dixit ad eos: O
stulti et tardi cordis ad credendum in omnibus
quod locuti sunt prophetae. Nonne hec oportuit
pati christum et ita intrare in gloriam suam.
Et incipiens a moysi et omnibus prophetis: in-
terpretabat illis in omnibus scripturam quod de ipso
erant. Et appropinquaverunt castello quo
ibant: et ipse ie finxit longius ire. Et coe-
gerunt illum dicentes: Mane nobiscum
quoniam aduerserat: et inclinata est iam dis-
es. Et intrauit cum illis. Et factum est dum
recuberet cum eis: accepit panem et biberat
ac fregit. et porrigebat illis. Et apti sunt
oculi eorum. et cognoverunt eum: et ipse euau-
nuit ex oculis eorum. Et dixerunt ad inuicem
Nonne cor nostrum ardens erat in nos-
bis. dum loqueref in viarum apiret nobis
scripturas. Et surgentes eadez hora res-
gressi sunt in hierusalem: et inuenierunt
cogregatos undeclim. et eos qui cum illis
erant dicentes. quod surrexit dominus vere et ap-
paruit symoni. Et ipsi narrabant quod ges-
ta erat in via et quod cognoverunt eum in
fractione panis. Dum autem hec loquun-
stet iesus in medio eorum et dixit: Salvo
bis: Ego sum: nolite timere. Conturba-
ti vero et territi existimabat se spissi vide-
re. Et dixit eis. Quid turbati estis: et co-
gitationes ascendunt in corda vestra. Cli-
dete manus meas et pedes: quia ego ip-
se sum. Palpate et videte: quia ipsis car-
nem et ossa non habeo: sicut me videtis habe-
re. Et cum hec dixisset: ostendit eis ma-
nus et pedes. Adhuc autem illis non cre-
denter et mirantibus per gaudio dixit. Ma-
betis hic aliquid quod manducetur. At illi
obtulerunt ei partem piscis assi: et fas-

Prologus

num mellis. Et cū manducasset coram eis: sumens reliquias dedit eis. Et dixit ad eos: Hoc sunt vobis q̄ locutus sum ad vos cū adhuc essem vobis: qm̄ necesse est impleri omnia que scripta sunt in lege moysi et prophetis et psalmis de me. Tunc aperuit illis sensum: ut intelligeret scripturas: et dixit eis: Qm̄ sic scriptū est et sic oportebat xp̄z pati et resurgere a mortuis tercia die et pdicare in noīe eius penitentiā et remissiōe peccatorū in omīs gentes: incipiētib⁹ a hierosolyma. Clos aut̄ testes eūtis hōp. Et ego mittam p̄ missum patris mei in vos: vos aut̄ sede te in ciuitate q̄adūsq; induamini v̄tute exalto. Eduxit aut̄ eos foras in bethaniam. et eleuatis manib⁹ suis bñdixit eis. Et factū est dū bñdiceret illis. et serebaſ in celū. Et ipsi adorantes regressi sunt in hierolm cum gaudio magno. et erant semp in templo laudantes et bñdicentes deum. Amen.

Explicit euangeliū fm̄ Lucā. Incipit prologus in euangeliū fm̄ Iohannem.

Ic est iohānes euāgeliū vnus ex discipulis dñi q̄ virgo a deo elect⁹ est: quē de nuptijs vole tem nubere vocauit dñs. Cui v̄ginitatis in hoc duplex testimoniuſ daſtur in euāgilio. q̄ et p̄ ceteris dilectus a deo dicit. et huic m̄rem suaz pendens in cruce cōmendauit dñs. vt v̄rgine v̄go fuaret. Deniq; manifestās in euāgilio q̄ erat ipse incorruptibilis v̄bi opus in chōans: solus verbū carnē factum esse. nec lumen a tenebris cōplexum fuisse testat. primū signū ponēs qđ in nuptijs fecit dñs. ostendens q̄ ipse erat: vt legenti bus demonstraret q̄ v̄bi dñs inuitatus sit. deficere nuptiay vinū teat: et vete: rīb⁹ imutatis. noua omnia que a xp̄o insti tuunt̄ appareant. Hoc autē euangeliū scriptū in asia: postea q̄ in pathmos insula apocalipsim scriplerat: vt cui in p̄n-

cipio canonis incorruptibile principiū p̄notat in geneti: ei etiā incorruptibilis finis p̄ v̄ginē i apocalypsi reddere dicēte xp̄o ego sum alpha et o. Et hic ē i obes q̄ sciens supueniale diē recessus sui. conuocatis duicipulis suis in epheso. p̄ multa signoz experimenta. p̄ mens xp̄m. descendens in desossum sepulture sue locum. facta oratione positus ē ad patres suos: tam extraneus a dolore mortis q̄ a corruptione carnis inuenit alienus. Tamen post omnes euangeliū scriptit: et hoc v̄gini debebatur. Quoz tame vel scriptoz t̄pis dispositio. vel libroz ordinatione: ideo a nobis per singula nō exponit: vt sciendi desiderio collato et querentibus fructus laboris: et deo magisterij doctrina seruetur.

Explicit prologus. Incipit Registrus in euangelium Iohannis.

¶ principio erat verbum ac. testimoniuſ de christo perhibet iohannes baptista. phariseoz leuite interrogant iohannem iohānes iesum videntis agnū dicit dei. et andreas petro dicit. inuenimus messiam. Iesus dicit nathanael vidi sub ficu.

Iesus vocatus ad nuptias et discipuli eius de aqua fecit vintz. rendētes et nūmularios ejicit de templo. dicit: soluite templū hoc.

Iesus nicodemo dicit de baptismō et a ihs multis. dicit q̄ credit in eū nō v̄juſ dicabis. qui aut̄ nō credit iam diuidicatus est iesus in iudea bapticat. et iohānes in enon. iohānes dicit xp̄m crece, re. se aut̄ minorari.

Iesus cū muliere samaritana loquitur p̄plexā in patria sua sine honore esse. reguli filium a morte suscitat.

De piscina pbatica. sanat hoīem triginata et octo annos hñitem infirmitatē. dicebant iudei sanato: nō licet tibi tollere gbatū tuū sabbato. q̄cūq; p̄ fecerit. h̄c et fili⁹ filiiter facit. dicit iesus: quia venis

G

Act.17.8

Gl.44.
Act.1.8.

Mar.16.9
Act.1.b.